DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.

$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.

Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing	1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito	0,50
Voor elke volgende plaatsing	0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder	0,25

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 18. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 8 MEI 1855. GEHEEL NO. 278.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK, BY J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.

$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.

All letters must be post paid.

Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	22
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	8
" " six months,	5
" " three months,	3
" " one week,	1,00
Each subsequent week	0,25
Business card, not over six lines, per year,	$5,00

Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 3 April. De treurige mare die zondag jl. te Scheveningen een ieder met vrees vervulde, heeft zich den volgenden dag ongelukkiger wijze bevestigd. De heer *P. Varkevisser*, heeft een schrijven uit Engeland ontvangen, waarbij hem wordt berigt dat een engelsche visscher de romp van een zijner pinken, *"de Jonge Cornelia"*, te Lowestoffe op sleeptouw heeft binnengebragt en dat in het vooronder vier lijken onzer brave zeelieden zijn gevonden. Meer dan waarschijnlijk zijn de drie overigen over boord geslagen. De bevestiging dezer noodlottige tijding heeft als het ware de bevolking dier plaats in verslagenheid gebragt. Meest allen die op de pink van den heer *Varkevisser* vaarden laten vrouw en kinderen achter. Een naar men verzekert niet minder dan negen weezen! En dit in een tijd, dat eene ontzettende ramp ons dierbaar vaderland heeft geteisterd, en tot leniging waarvan de milddadigheid weder zoo ruimschoots is gebleken. Maar men wanhope niet. De liefdadigheid, eene aangeboren deugd der Nederlanders, verloochent zich nooit; zij zal zich ook ditmaal niet laten wachten.

— In het begin van de maand Mei eerstk., zal de Synodale commissie der Nederlandsche Hervormde kerk hare zittingen, in November 1854 afgebroken, hervatten. Tot hare bemoeijingen behooren ook het onderzoeken der aanvragen tot het stichten van eenige nieuwe gemeenten, het bouwen van kerken en pastorijen, het voorbereiden tot benoeming van nieuwe leeraars; terwijl de staats armenwet en die van de Hervormde Synode, omdat zij hier en daar in strijd met elkander zijn, geene geringe zorge baart.

— Ten gevolge van den aanhoudend hoogen stand der rivier de Merwede, is de aftapping van het inundatiewater der Neder-Betuwe eenigermate vertraagd, daar men genoodzaakt is geweest de geopende overlaten onder Dalem weder in een' waterkeerenden toestand te brengen. Ook de sluis te Dalem en die van de Linge te Gorinchem zijn gesloten geworden, omdat daardoor geen water meer kon worden afgetapt; alleen het kanaal van den Steenen hoek wordt voortdurend met een goed gevolg gebruikt tot het aftappen der Linge en dus van het inundatie water.

Intusschen is de Boven-Rijn dalende. Mogt het water aldaar vallend blijven, dan zal dit ook een' gunstigen invloed op den stand der Nederlandsche rivieren en op de verdere wegstrooming van het inundatiewater uitoefenen.

— Uit een berigt van Veenendaal blijkt dat het water, ofschoon reeds vijf voet gevallen, te weinig kan wegloopen, zoo dat men vreest dat men nog in geen twee a drie maanden de werkzaamheden op het veld zal kunnen hervatten. De toestand bleef dus kommervol; in de meeste huizen staat nog 3 a 4 voet water. De val des waters doet de aangebragte schade in hare verschrikkelijke uitgebreidheid te meer uitkomen.

— Uit het algemeen verslag van den staat van het schoolwezen in Nederl. Indie, tot ult. December 1852, blijkt, dat daar door het Gouvernement zeer belangrijke ondersteuning verleend wordt, om het onderwijs onder de inlandsche Christenen te bevorderen. Inzonderheid is het merkwaardig, wat daaromtrent te Amboina en onderhoorigen gedaan is, en het nieuwe middel, dat beproefd is, namelijk het aanleggen van tuinen bij de Christenscholen, zal strekken om zoo practische kennis van landbouw onder het volk te verspreiden. Jammer, dat bijkomende omstandigheden oorzaak zijn, dat die poging tot dusverre niet gunstig geslaagd is.

Men heeft scholen te Roetoeng met 60 leerlingen, te Hoetoemoery met 162 leerlingen, te Hookoerila met 17 leerlingen, te Kilang met 78 leerlingen, te Galala met 39 leerlingen, te Roema Tiga zonder veel vrucht, te Lata met 52 leerlingen en te Hallong met 49.

Al deze scholen staan onder inlandsche onderwijzers, aan welke hooge lof wordt toegezwaaid. Men klaagt over den zangerigen toon van lezen der leerlingen, maar roemt den bijzonderen aanleg voor zang en muzijk. Ook op Java zijn verscheidene scholen van dien aard.

's GRAVENHAGE, 3 April. Naar men verneemt, koestert de heer baron *van Raders*, oud-gouverneur der kolonie Suriname, het voornemen derwaarts terug te gaan, ten einde voor partikuliere rekening aldaar aan te vangen eene nieuwe ontginning, sluitende aan het gestaakte kanaal naar Kwatta, welke ontginning zou leiden tot het bij opvolging daarstellen van een groot aantal boerderijen, ingerigt om er den landbouw, in verband tot de veeteelt, op de Hollandsche wijze te kunnen bedrijven. Die boerderijen zouden dan, naar gelang ze aangelegd zullen wezen, aan Nederlandsche emigranten in pacht kunnen worden afgestaan.

De strook lands, gelegen in de verlenging van het genoemd kanaal westwaarts tot aan de Sarammacca-rivier, is daartoe bereids bij de Regering aangevraagd, doch op dat verzoek zal eerst definitief worden beschikt na ontvangst van het antwoord van den gouverneur van Suriname, welke autoriteit daarover door den minister van kolonien is geraadpleegd.

Van eene andere zijde bestaat de waarschijnlijkheid, dat het geldelijk kapitaal, benoodigd voor de uitvoering van het plan, wel zal worden gevonden. En alzoo mag men de hoop voeden, dat eene zaak van zooveel belang voor het vaderland, als de kolonisatie van Suriname met Nederlanders, werkelijk voor Nederland is, eindelijk eens op gezonde grondslagen zal worden begonnen.

— De overeenkomst tusschen Frankrijk en Nederland nopens den wederzijdschen waarborg van den letterkundigen eigendom is den 29sten l.l. te 's Gravenhage geteekend door den baron *d'André*, den gevolmagtigden minister van Frankrijk, en den heer *van Hall*, den Nederlandschen minister van buitenlandsche zaken. Wij vernemen dit uit de Fransche dagbladen.

— De gouvernementen van Nederland en van het gemeenebest Venezuela zijn in onderhandeling over eene door eerstgenoemde regering gestelde vordering tot schadevergoeding ten behoeve van omtrent 200 Nederlanders, meerendeels Joden, die door de ingezetenen van Venezuela van hunne bezittingen zijn beroofd geworden.

'S HERTOGENBOSCH, 4 April. Een gemeente ontvanger in dezen omtrek, die niet zelden zijn werk maakte van notarissen in hunne praktijk door middel van onderhandsche acten te onderkruipen, welke acten, naar algemeen gebruik, van nietigheden wemelen, is eindelijk in een strafgeding ter dier zake als beklaagde gevallen. Hij had, namelijk, eene onderhandsche koopacte te verleden, en bij het vernemen dat partijen niet konden schrijven, heeft bij elk der belanghebbenden eene pen in de hand gegeven, die pen zelf bestuurd en zoodoende hunne namen laten schrijven, waarna hij met een' der aanwezigen schriftelijk onder de acte verklaarde, dat de naamteekeningen in hunne tegenwoordigheid door partijen waren ter neder geschreven. De officier van justitie heeft tegen dien gemeente-ontvanger gevraagd regtsingang met bevel van gevangenneming ter zake van valschheid in een onderhandsch geschrift.

AMSTERDAM, 3 April. De Koning heeft, bij Hoogstd. vertrek uit Amsterdam, eene gift van *f* 2000 voor de algemeene armen dier stad aan den burgemeester doen ter hand stellen.

Wijders heeft Z. M. de opbrengst van de tooneelvoorstelling van j. l. Zaturdag avond doen ter hand stellen aan de algemeene commissie voor den watersnood, na alvorens zelf die som tot een bedrag van *f* 3000 te hebben verhoogd.

De Koning heeft ook bij herhaling aan den burgemeester betuigd, dat bij bijzondere sympathie voor de hoofdstad gevoelde, en dat vooral ten gevolge harer zoo uitstekende en loffelijke houding bij de jongste ramp, welke een gedeelte van het vaderland heeft getroffen.

GRONINGEN, 3 April. Uit *Veendam* wordt van den 2den geschreven, dat de heeren SCHOLTE en BAKKER, fabrikanten te Sappemeer, reeds van onderscheidene landbouwers in die omstreken aardappelen hebben gekocht van den aanstaanden oogst voor *f* 1,25 het mud. Waarlijk een ongehoorde prijs voor aardappelen die nog niet gepoot zijn.

— Uit een' brief van *Londen* vernemen wij met genoegen, dat in die hoofdstad, onmiddelijk na het vernemen der groote rampen, welke een gedeelte van ons land door overstroomingen teisterden, zich eene commissie, hoofdzakelijk uit de aldaar gevestigde Nederlanders, gevormd heeft, met het doel om aldaar liefdegaven voor noodlijdenden in te zamelen, en dat reeds eene som van *f* 10,000 bijeengebragt is.

Uit *Manchester* is bij het ministerie van binnenlandsche zaken op nieuw ten behoeve van de watersnoodlijdenden ontvangen eene som van ruim *f* 9400.

— De berigten, die ons van den watersnood aan den Beneden-Weischel toekomen, luiden al lertreurigst. Zij vooral, die hier te lande onlangs de ongelukken door de dijkbreuken aanschouwden, zullen zich eenig denkbeeld kunnen vormen van den treurigen toestand, waarin zich ook de bewoners ginds bevinden. Het kraken van de instortende huizen, het brullen van het met den dood worstelende vee, het loeijen van de teugellooze door de dijken heenbruisende golven, zijn slechts kleinigheden in vergelijking van het hulpgeschrei van de vele menschen, zonder dat hun hulp kon worden aangebragt. Onder de jammerkreeten van de zich daarin bevindende menschen zijn huizen door de ijsschollen opgenomen en in den vloed verzwolgen. Door misschien 20 dijkbreuken op een' afstand van slechts eene mijl storten zich de ijsmassa's in de velden neder, dood en verderf met zich voerende en alles vernietigende wat haar in den weg staat. Hoevele menschen het leven hebben verloren, kan nog niet worden opgegeven, maar hun aantal zal helaas niet gering zijn.

ELLEMEET, (Schouwen) 24 Maart. Onder de 51 personen, die zich heden morgen te Brouwershaven naar Rotterdam inscheepten, om van daar over Liverpool naar Noord-Amerika te vertrekken, behooren er 26 uit deze gemeente. Gevoelig en aandoenlijk was het hen te zien afreizen. Voorzeker staren velen hen met deelneming na, daar er werkzame en ijverige arbeiders onder gevonden worden.

Doch waarom verlaten zij hunnen geboortegrond? Is het gebrek aan werk? Neen, dit is gelukkig in deze gemeente zeldzaam het geval. Armoede? Ook daarom niet, want voor zoo verre bekend is heeft er nooit één wezentlijk gebrek geleden. Verbetering van bestaan? Wij gelooven het, althans naar hunne gesprekken te oordeelen. Zullen zij een ruimer en onbezorgder inkomen in de nieuwe wereld vinden en zullen zij daar gelukkiger dan hier zijn? Wij hopen het, zoowel om hun zelfs wil, als ook om de betrekkingen, die sommigen hier hebben achtergelaten.

GOES, 9 April. Jl. Woensdag morgen werden alhier gevankelijk binnen gebragt *Pieter* en *Frans Haring*, vader en zoon, krachtens bevelschrift der regtbank alhier gearresteerd, als beklaagd van zich schuldig gemaakt te hebben aan den toevallig verijdelden diefstal bij *A. J. Rijk*, te Heinkenszand. De op heeter daad betrapte *A. Stoffels*, werd reeds vroeger in hechtenis genomen.

MIDDELBURG, 2 April. Dezer dagen zijn door de zorg van de subcommissie de voorwerpen, bestemd voor de wereld-tentoonstelling te Parijs, van hier verzonden. Zij bestaan uit: 1 brandspuit met zuigers en toebehooren, 1 model dito op een tiende van de grootte, door de gebr. *Peek* te Middelburg; 1 paar verlakt lederen laarzen uit een stuk, 1 paar jagtschoenen met onzigtbare naden, 1 paar geplooide bottines, door *J. W. le Marchand* te Middelburg; boekdrukwerk, door *J. C. & W. Altorffer* te Middelburg; kantoorboeken en notitieboekjes, door de gebr. *Abrahams;* monsters garancine, door de Middelburgsche Garancinefabriek; monsters meekrap, door de Zeeuwsche Maatschappij voor Meekrapbereiding te Wilhelminadorp; 1 model brandspuit op een derde van de grootte, 1 lederen brandemmer met kopnagels, door *W. van der Os* te Vlissingen; monsters bewerkt vlas op verschillende wijzen, zoo in zout-, brak- als zoetwater behandeld op eigene wijze, door *J. H. Ochtman Jz.* te Zierikzee; benevens 2 schilderijen van den heer *J. F. Schutz* en 1 dito van den heer *C. Kimmel* te Middelburg.

— Z. M. heeft de straf des doods met den kogel, waartoe *F. C. M. Boenders*, bij vonnis van den krijgsraad in Zeeland, ter zake van misdaad tegen de dienst en de subordinantie is veroordeeld, verwisseld in die van den kruiwagen voor den tijd van zeven jaren, met de daaraan verbonden vervallenverklaring van den militairen stand.

Verschillende Berigten.

Bij het departement van binnenl. zaken is, door tusschenkomst van den heer mr. *C. C. E. d'Engelbronner*, secretaris-generaal bij het departement van justitie, ten behoeve der noodlijdenden die door den jongsten watersnood van alles beroofd zijn, ontvangen eene baal kleedingstukken gemerkt OO., ingezonden door den heer *Ghislain* uit Belgie, welke kleedingstukken zijn aangekocht uit gelden door eenige ingezetenen van Belgie tot dat einde bijeengebragt. — Van K. J. te 's Hertogenbosch, die niet in de gelegenheid zou zijn gesteld deze gelden bij de gehouden collecte te dier plaatse op 20 Maart j.l. af te dragen, twee coupons, ieder ad *f* 3,96; te zamen *f* 7,92; voorts:

1. eene som van twaalf gulden van een loterijtje van T. v. S. met de volgende dichtregelen:

Dit weinig geld hierdoor vergaard,
Is voor den waterramp bespaard.

2. eene som van twintig gulden uit Haarlem, van M. O. E. van Harrenveld, oud 12 jaren, G. M. Buurman, oud 12 jaren, en E. J. C. Frackers, oud 13 jaren, voortspruitende uit eene door hen gehouden loterij van kleine voorwerpen.

3. eene som van zeven en dertig gulden tachtig centen (voor 3 pd. st. 3 shill.) door tusschenkomst van Gebr. van Hasselt, te Kampen, van hunne agenten de heeren C. B. Kruhse & Timm, te Hull, en

4. een certificaat 3 percents Nederlandsche schuld groot in kapitaal *duizend* gulden no. 19765 met de coupons waarvan de eerste vervalt den 1sten September 1855, van iemand die verlangt onbekend te blijven.

— De gezusters *Ferni* hebben ll. Donderdag te 's Hage een concert gegeven ten voordeele van de noodlijdenden door den watersnood, dat *f* 555,14 heeft opgebragt.

— Te Rotterdam is den 30 Maart eene vrouw van drielingen bevallen, 2 meisjes en 1 jongen, de kinderen zijn allen in het leven. — De heer J. B. van Bree te Amsterdam heeft dezer dagen zijn 25jarige verbindtenis als directeur van het orchest van Felix Meritis plegtig gevierd. — De maskerade door heeren studenten te Leiden te houden zal plaats hebben den 12 Junij en bestaan in eene voorstelling van de intrede van Karel V binnen Dordrecht, bij gelegenheid zijner inhuldiging als graaf van Holland op 3 Junij 1515. — Aan het spoorwegstation te Delft zijn twee valsche gouden souvereinen gewisseld.

FRANKRIJK.

PARIJS, 4 April. Als een bewijs van buitengewonen spoed, waarmede thans geheele legerkorpsen van het eene uiterste punt des lands naar het andere vervoerd worden, wordt gemeld, dat het tweede battaljon van het eerste regement grenadiers der keizerlijke garde, sterk 1069 man met den staf, en gevolgd door 40 paarden, 's avonds van den 28sten Maart van hier vertrokken is, en reeds 's morgens van den 30sten daaraanvolgende te Marseille is aangekomen. Twintig jaren geleden werd aan zoodanige reis een paar weken besteed.

De guides en voltigeurs der keizerlijke garde, die reeds te Lyon zijn aangekomen, hebben bevel bekomen om hunnen verderen togt te staken. Ook zegt men, dat er bevel te Marseille is ontvangen, om het gedeelte der keizerlijke garde, dat zich aldaar reeds bevond, niet te doen inschepen.

— In het Protestantsch godsdienstig weekblad *le Lien* vindt men eene uitnoodiging, om weldadigheid uit te oefenen aan de door overstrooming ongelukkigen in Nederland. Tot aandrang hiertoe wordt herinnerd aan de edele en onbekrompen gastvrijheid, die de uit hun vaderland gebannen Fransche Protestanten eenmaal in Nederland hebben mogen ondervinden, en de hoop uitgedrukt, dat hunne meer gelukkige nakomelingen hieraan ook thans zullen gedenken.

— Bij de behandeling der hondenbelasting is door den heer *Lelut* in zijn verslag verklaard, dat in Frankrijk 3 millioen honden leven, die jaarlijks voor 80 millioen fr. verslinden; hij meent, dat per jaar in Frankrijk 200 personen door dolle honden worden gebeten en een' verschrikkelijken dood moeten ondergaan. Door de belasting hoopt de heer *Lelut*, dat het getal honden van 3 op 2 millioen zal worden teruggebragt.

— Van al de verhalen nopens de fameuze reis van keizer *Napoleon* naar het oosten, is die van den Parijschen correspondent der Duitsche *Volkshalle*, nog de kostelijkste. Die heer verzekert zeer ernstig in zijn blad, dat de reis van den Keizer naar de Krim zal plaats hebben, maar...., na het eindigen van den oorlog!

— Dezer dagen zijn aan de munt alhier de eerste gouden stukken, ter waarde van 100 fr., geslagen. Deze stukken van het beeld van Keizer *Napoleon III*, zijn, naar men verzekert, bij uitstek goed uitgevoerd en behooren tot de fraaiste bekende muntsoorten.

— Een eenvoudig werkman te Parijs, zekere *Papault*, heeft, een paar maanden geleden, de uitvinding gedaan om stukken geschut te vervaardigen, die niet vernageld kunnen worden. De door hem vervaardigde modellen, die zeer eenvoudig en net zijn ingerigt, zijn thans, op bevel van den minister van oorlog, ter beschikking van het comitté van artillerie gesteld, om onderzocht te worden.

— Te La Fere worden vele vrouwen in de tuighuizen gebruikt tot het vervaardigen van patronen.

RUSLAND-TURKIJE.

Nog altijd blijven de werkelijk belangrijke tijdingen uit de Krim ontbreken. Voortdurend blijven geruchten in omloop, die de hervatting van het bombardement en het naderend storm loopen op Sebastopol verkondigen.

(Uit een heden bij ons ontvangen telegrafisch berigt schijnt te blijken, dat de geallieerden niet terstond hebben gevolg gegeven aan hun vroeger besluit om op den 20sten het bombardement te hervatten, terwijl de daarbij vermelde vernieling der Fransche verdedigingswerken wel eens voor langer tijd nog dat bombardement kan doen uitstellen.)

Volgens berigten uit Odessa is het stelsel dat de generaal *Osten-Sacken* denkt te volgen, ten eenenmale defensief. Hij is meester van al de hoogten, van af de monding der Tschernaïa tot aan die der Belbek en laat die hoogten voortdurend dermate versterken, dat men ze alleen door een bloedig stormloopen, en de opoffering van veel krijgsvolk, zal kunnen meester worden. Zelfs wanneer de geallieerden er in slagen om Sebastopol te nemen, zullen zij de bergpassen, die naar Baktschi Serai voeren, niet kunnen bereiken zonder moorddadige gevechten te leveren. Sedert drie maanden hebben zich de Russen den tijd ten nutte gemaakt om zich ook langs de Alma te versterken. Simferopol en Kaffa zijn geducht versterkt en zullen door de Russen tot elken prijs verdedigd worden, vermits *Osten-Sacken* de grootste waarde aan deze positiën hecht.

De spoorweg van Balaklava naar het kamp is voltooid. De Engelschen, om aan de verveling van het beleg wat te gemoet te komen, vermaken zich met harddraverijen te houden.

Eupatoria wordt tot dusverre door de Russen en meerendeels door ruiterij alleen geobserveerd. Uit officiële Russische berigten blijkt, dat het ruitergevecht, 't welk voor die stad is geleverd, den 3den Maart heeft plaats gehad; — dat de bevelhebber der Turksche ruiterij, *Iskender* bey, daarbij met zes eskadrons Turken en twee eskadrons Batschi-Bouzouks is uitgevallen, doch met het doel om eene verkenning te ondernemen, en dat, toen zijne manschap van verschillende zijden werd aangevallen, alleen de laatstgenoemden tegenstand hebben geboden en de Turken de vlugt hebben genomen. *Iskender* is niet gesneuveld, maar zwaar gewond. Het blijkt niet aan welke zijde de uitval heeft plaats gehad.

— De laatste berigten van het tooneel van den krijg zijn van de Fransche zijde, en maken op nieuw melding van een' uitval, dien de Russische bezetting op den 23sten tegen de werken der Franschen voor den toren van Malakoff had ondernomen. Hiermede wordt klaarblijkelijk niets anders bedoeld dan de reeds vermelde uitval in den nacht van den 22sten op den 23sten, die volgens het legerberigt van den Russischen bevelhebber *Osten-Sacken* was geëindigd met de vernieling van bedoelde Fransche werken, evenwel niet zonder een aanzienlijk verlies van weerszijden, bovenal van den kant der Franschen. Generaal *Canrobert* stemt in zijne depeche, in den *Moniteur* van gisteren opgenomen, toe, dat het verlies groot is geweest, doch schat het aantal gedoode en gekwetste Russen op 2000, het verlies der Franschen op slechts 600. Nog wijkt dit berigt in zooverre van het Russische af, dat het den aanval der Russen als volkomen afgeslagen doet voorkomen en van geene vernietiging der belegeringswerken spreekt. De Russische admiraal *Istomin*, die over een gedeelte van de Russische vloot bevel voerde, is volgens *Canrobert* daarbij gesneuveld. Doch aan zulke tegenstrijdigheden geraken de lezers langzamerhand gewend. Er valt toch tegenwoordig geen gevecht voor, of beide partijen verklaren ieder voor zich de zege te hebben behaald.

— De Russen verdedigen — dit dient ter hunner eer gezegd — hunne Zwarte-zee-vesting, het sterke Sebastopol, met de grootste hardnekkigheid. Terwijl anders de buitenwerken eener belegerde stad het een na het ander plegen genomen te worden, rigten de Russen te Sebastopol in het gezigt van alle vijandelijke batterijen het eene buitenwerk na het andere op, en de ruimte tusschen de beide verschanste legers wordt dagelijks kleiner, niet omdat de vijand de stad, maar omdat de stad den vijand nadert. Het is vooral aan de zijde van den toren Malakoff, waar, als zijnde het zwakste punt, de meeste verdedigingswerken door de Russen worden aangelegd, maar waartegen ook door de geallieërden de krachtigste maatregelen zijn en voortdurend worden genomen. Op dat punt is dan ook in de laatste dagen, waarvan berigten zijn ontvangen, het scherpst gestreden; daar werd het hevig gevecht geleverd van den 22sten Maart, waarbij volgens eene Fransche depeche 2000 Russen werden gedood of gekwetst; daar zal waarschijnlijk het vuur zich het meest hebben doen hooren als het plan is volvoerd, waarvan generaal *Canrobert* sprak in zijne aan onze lezers reeds bekende depeche van den 29sten Maart, en werkelijk op den 3den dezer de algemeene aanval van het leger der verbondenen, zoowel tegen het Russische leger te velde, als tegen Sebastopol zelf, is begonnen.

En dat het berigt van een algemeenen aanval thans niet een loos alarm was, wordt verzekerd in eene telegrafische depeche uit Weenen van gisteren, toen aldaar de bevestiging was vernomen van genoemde depeche van *Canrobert*. Zelfs had men reeds als men het *Fremdenblat* mag gelooven, eene depeche ontvangen, dat op alle punten van het leger de aanval was begonnen; en dat niet alleen de Engelsche en Fransche troepen, die ten zuiden van Sebastopol legeren, hunne operatiën tegen de Russen hadden aangevangen, maar ook Omer-pacha met zijne Turksche troepen Eupatoria verlaten had en daarmede zuidwaarts voortrukte naar het Oude fort, om langs die zijde aan Engelschen en Franschen de hand te reiken.

De Russen van hunnen kant schijnen ook bereid tot operatien van grooten omvang. Eene versterking van 15,000 man is in de laatste dagen aan de noordzijde in Sebastopol gerukt. Eene even groote afdeeling is het korps van generaal *Liprandi* aan de Tschernaïa komen versterken, en deze legermagt bedreigt, luidens de laatste telegrafische depeche, Balaklava, dat intusschen op eene geduchte wijze door de geallieerden is verschanst en van 32ponders voorzien, zoodat — mag men Engelsche berigten gelooven — die plaats onneembaar is. Spoedig zal blijken, wat hiervan waar is.

Men mag er zich alzoo van overtuigd houden, dat op dit oogenblik in de Krim gewigtige gebeurtenissen voorvallen, die van onberekenbaren invloed moeten zijn op den verderen loop der thans gestaakte vredesonderhandelingen. Elken dag kan thans het berigt van vreesselijke gevechten worden ingewacht.

Uit Balaklava wordt van den 20sten gemeld, dat, in weerwil der heerschende koude, de gezondheidstoestand was verbeterd. De Engelschen hadden versterkingen ontvangen. Alle oorlogsschepen der geallieerden waren naar de Krim teruggenomen. Alle troepen, die te Kamiesch lagen, waren naar Sebastopol ontboden.

Het bevestigt zich, dat prins *Mentzikoff* aan de gevolgen van koud vuur in het been den 17den is overleden.

— Volgens brieven uit Konstantinopel van den 22sten Maart, is de sterfte in de Fransche hospitalen aldaar zeer groot. Van den 1sten tot den 21sten Maart werden 900 man ten grave gesleept.

DUITSCHLAND.

De Koning van Pruissen heeft bepaald, dat het 6de regement kurassiers voor altijd den naam van Keizer *Nikolaas I* van Rusland zal behouden.

— In de vergadering van den Duitschen bond wordt van Oostenrijksche zijde nog altijd beweerd, dat het bondsbesluit van den 8sten Febr., betreffende het op voet van oorlog brengen der bondscontingenten, eene demonstratie tegen Rusland in zich bevat. De Duitsche middelstaten en Pruissen blijven echter nog steeds de meening aankleven, dat dit besluit eene demonstratie is noch tegen Rusland, noch tegen de Westelijke mogendheden. De bond wil zich ten aanzien van den verderen loop der Oostersche verwikkelingen, zijne vrije beslissing voorbehouden.

— In het groothertogdom Baden wordt steeds luide geklaagd over de willekeurige verplaatsing door de Katholijke geestelijkheid van kerkelijke feesten, welke vroeger op Zondagen gehouden en nu op werkdagen gevierd worden, hetgeen zeer nadeelig werkt op de belangen der arbeidende klasse.

— Het Mozart-comité te Weenen heeft besloten, in Sept. van het volgende jaar, als wanneer 100 jaren verloopen zijn sedert de groote componist *W. A. Mozart* geboren is, te Salzburg, zijne geboorteplaats, een groot muzijkfeest te vieren. Even als bij het Mozartfeest in 1842, zal de bekende kapelmeester *F. Lachner* de leiding van dit muzijkfeest op zich nemen. Er zullen bekende toonkunstenaars tot opluistering van deze plegtigheid uitgenoodigd en eene Mozart-medaille voor dit feest geslagen worden.

— Als een bewijs hoe zeer de oorlog in het Oosten op de financien terugwerkt, meldt men onder anderen, dat de vergoeding, welke Rusland voor het uit Oostenrijk ontvangene zout verleent, thans in klinkende munt en niet, zoo als anders gebruikelijk was, in wissels overgemaakt wordt.

FEUILLETON.

DE HOEFIJZERBOGT.

Een verhaal uit de tijden der vroegste volkplantingen.

(Vervolg van No. 17.)

Groot was intusschen de droefenis om den verdwenen schildwacht, den armen Kasper Horn, dien kapitein Smith of de Afrikaan in allen gevalle had weggevoerd, om hem in het graf van den ouden Nicolaas Spohr of wel in de rivier bij den vermoorden uitdrager te begraven.

Het was een drukke dag voor Heinrich Sybolt, den eigenaar der groote herberg te Lunenburg, die op denzelven meer jenever, rum en tabak aan zijne verschrikte landslieden verkocht, dan op eenigen dag voor of na dien.

Iedereen had gedurende den verloopen nacht vreesselijke verschijningen gezien en onbegrijpelijke bovenaardsche toonen gehoord. De gevangenis oppasser zwoer bij hoog en bij laag, dat zijne kinderen bijna van den zwaveldamp gestikt waren en het huis als door eene aardbeving had gewaggeld. Een der oudste vrouwen in Lunenburg zeide, dat zij te middernacht boven den kerktoren eenen grooten vuurbal had gezien, terwijl vele anderen verzekerden, dat zij des nachts het vreesselijkste geschreeuw hadden gehoord en ofschoon zij toen de stem niet herkend hadden, zich toch nu herinnerden, dat het de stem van Kaspar Horn moest geweest zijn. De voorzitter der gezworenen verhaalde, dat hij ten 12 ure des nachts de herberg had verlaten, om zich naar huis te begeven; toen was hem plotseling een ruuhachtige, zwarte kerel, met oogen als twee vuurballen tegen gekomen, had hem bij den kraag genomen, zoo ligt als eenen vederbal naar den kant van het bosch gesleept en daar vreesselijk afgeranseld, nadat hij hem eerst reeds half geworgd had. Hij wees aan zijnen hals en rug de sporen van dit nachtelijk avontuur.

De uit de nabuurschap daar aanwezige nederzetters haastten zich derhalve, Lunenburg dezen keer vroeger dan gewoonlijk te verlaten, opdat zij voor het aanbreken van den nacht nog te huis waren, daar zij vreesden, als het donker was geworden, den vertoornden toovenaar van de Hoefijzerbogt in de handen te vallen. Het *"Witte paard,"* zoo heette Sybolts herberg, was van allerlei wagens omringd, wier volk zich juist gereed maakte om op te breken, toen zich plotseling van een' derzelven een vreesselijk geschreeuw en een dozijn krachtige duitsche vloeken lieten hooren. De eigenaar van den wagen schreeuwde en vloekte, dat of kapitein Smith of de duivel in het stroo van den wagen verborgen was. Velen gingen bij dit noodlottig berigt terstond op de vlugt en lieten hun voorspan aan zijn lot over. Anderen zetten hunne dieren tot grooten haast aan en slechts eenige weinigen bemagtigden eenige groote hooivorken en rukten tegen den wagen op, om te zien, welk eene uitwerking koud staal op den duivel zou hebben.

Van alle kanten aangegrepen en erg bezeerd gelukte het eindelijk den armen KASPAR HORN zich op te rigten en op zijne krijgshaftige, op zijn gezigt doodelijk verschrikte landslieden, eenen smeekenden blik te werpen. Spreken kon hij niet, daar zijn halsdoek in zijnen mond stak. Zijne handen waren op zijnen rug vast gebonden en even zoo zijne voeten met eenen strik vast aan elkander gesnoerd. Toen men hem losgemaakt had en hij de spraak weder magtig was, had hij slechts weinig te vertellen. Hij herinnerde zich slechts voor de gevangenis met het geweer in de hand op en neder gegaan te hebben, toen hij plotseling eenen geweldigen slag kreeg, die hem bewusteloos op den grond strekte. Toen hij weder tot zich zelven kwam, vond hij zich den mond gestopt, handen en voeten gebonden en van het hem omringende stroo half verstikt. Hoe en door wien dit geschied was, daar kon hij in het minst niet naar gissen, daar hij onder dat alles bewusteloos was geweest.

De Hoefijzerbogt had reeds vroeger, zooals de lezers weten, in geen goed bladje gestaan; nu verkreeg dezelve echter eene vreesselijke beruchtheid. Derzelver eigenaars hadden op dezen dag alle geruchten en vermoedingen in zuivere werkelijkheid veranderd en openbaar bewezen, dat zij met den vorst der duisternis in een naauw verband stonden. Ieder ongeluk, dat sedert dien tijd plaats had, iedere koe, die geen melk gaf, iedere boot, die op de rivier omsloeg, ieder onweder, dat ergens schade aanrigtte, ieder slecht gewas was het werk des toovenaars der Hoefijzerbogt. Na zijne vlugt werd deze niet meer gezien. Men wist niet of hij of zijne onderhoorigen nog in hunne oude woning verwijlden, want niemand had den moed de bogt, zelfs op grooten afstand, te naderen.

In het volgende jaar woonde ik andermaal de geregtszitting te Lunenburg bij, en naauwelijks aldaar aangekomen, verschafte ik mij eene Indianen-kaart en liet mij naar de Romantische bogt roeijen. In den omtrek derzelve scheen alles zijnen ouden gang te gaan. Mevrouw Smith ontving mij met alle gastvrijheid, maar ofschoon zij zeer goed wist, met welk eenen ijver ik aan de verdediging des kapiteins had deel genomen, zoo ontweek zij toch geheel beslissend, mij omtrent zijn oponthoud eenige inlichting te geven. Daarentegen sprak zij met alle openhartigheid over de even zoo onnoozele als afschuwelijke aanklagt, die op haren man rustte, gelijk over de onverwachte uitspraak van de Jury, die nog op de getuigenis, nog op de wet gegrond was. Nadat ik eenige ververschingen gebruikt had, nam ik afscheid en verzocht haar, mij, als zij ooit dacht, dat ik haar of haren echtgenoot van dienst kon zijn, dit terstond te laten weten.

In het bovenste gedeelte der bogt liep eene groote rivier uit, die van eenige groote meeren in het binnenste des lands, toevoer ontving. Ik had met mijn plan van bij mev. Smith een bezoek af te leggen ook nog dit vereenigd, van op de zalmvisscherij te gaan, waartoe ik volkomen uitgerust was. Ik trok daarom den stroom op, en beproefde ongeveer drie mijlen naar boven mijn geluk, maar met weinig gevolg. Ik trok verder toen ik mij plotseling door eenen grooten waterval zag opgehouden. Toen ik juist overlegde, hoe deze zwarigheid te boven te komen, hoorde ik eensklaps den slag eener bijl op eenigen afstand van den regter oever. Daar ik wist, dat dit geraas slechts uit een indiaansch kamp kon voortkomen, ijlde ik oogenblikkelijk op het geluid af, om het te ontdekken en mij aldaar eenen gids door de bosschen, tot de *Petite riviere* genoemde rivier te verschaffen. In weinige minuten was ik op de plaats en wien zag ik anders dan den kapitein, mijnen ouden vriend, die aan den ingang der grootste tent stond en eenen vreugdekreet slaakte, toen hij mij zag. Hij verzocht mij terstond den nacht bij hem over te blijven — eene uitnoodiging, waaraan ik met alle genoegen voldeed.

"Hier ben ik", zeide hij, "gelijk gij ziet, in volkomene veiligheid, goed bewaakt door de geesten en spoken der Hoefijzerbogt aan de eene, en door mijne getrouwe bondgenooten de Indianen aan de andere zijde. Ik vond het niet geraden, voortdurend in mijn huis te wonen, daar zelfs lafaarden somtijds moed hebben, als zij in een groot getal te zamen zijn, en ik weet niet wat de gezagvoerders van de County zich soms in het hoofd zouden kunnen zetten. Intusschen bezoek ik mijne familie tamelijk veel en breng menigmaal twee, drie dagen bij dezelve door, ofschoon ik dan steeds de misschien onnoodige maar in allen gevalle wijze voorzorg heb, rondom mijn huis schildwachten uit te zetten, die mij van de nadering van elken vreemden kennis geven. Ik wist dat gij in de buurt waart en heb juist mijne lijfwacht uitgezonden, om naar u te zien en u hierheen te brengen. Ziet dezen brief."

Hij reikte mij een schrijven zijner vrouw toe en gaf toen een signaal met zijnen hoorn, dat den om mij uitgezonden Indiaan terug riep. De brief luidde als volgt:

"Sandford vischt hier in uwe nabijheid. Mijd hem of zoek hem op, zoo als gij dit het beste keurt. De innige belangstelling echter, die hij voor u heeft, doet mij een onderhoud met hem als raadzaam en wenschelijk beschouwen.

E. M."

Ik gaf hem den brief terug, zonder eene aanmerking over de onderteekening te maken, welke duidelijk bewees, dat de naam Smith maar aangenomen was. Toen gingen wij naar eene tent, voor welke eenige Indianen zaten en de kapitein sprak eenen hunner in zijne taal aan, waarop de Indiaan opstond en mij in des kapiteins tent een leger bereidde. Weinige minuten daarna zaten wij bij een rijkelijk avondeten bestaande uit gebakken zalm, bokking, en gedroogd wildbraad, die wij beide duchtig aanspraken. Na het eten onderhielden wij elkander tot laat in den nacht en het onderwerp van ons gesprek was, zoo als men wel denken kan, de misdaad, aan welke hem de gezworenen schuldig hadden bevonden.

"Het zou mij gemakkelijk genoeg zijn", merkte hij aan, "van hier te vlugten, als ik wilde, en als ik schuldig was zou ik het ook doen; maar daar de aanklagt geheel ongegrond is en ik weet, hoe zeer ik door zulk eene vlugt mijn karakter verdacht zou maken, zoo heb ik besloten, dit gewest niet te verlaten, totdat ik weet, dat de uitdrager er niet meer in is. Mijne afgezondene Indianen zoeken hem op alle plaatsen van de omstreek, en ik wacht tegenwoordig berigt van hen. Dat ik niet degene ben, die ik schijn, zal ik u wel niet behoeven te zeggen, en ik kan u, helaas! aangaande mijnen persoon, ten minste voor het tegenwoordige, geene opheldering geven. Intusschen had ik inderdaad gedacht, dat ieder slechts met een gewoon menschenverstand begaafd persoon het voor onmogelijk moest houden, dat een man gelijk ik in de verzoeking kon komen, om eenen uitdrager om te brengen, ten einde zich in het bezit van zijne hoornen kammen, naalden, garen en band te stellen. Daarbij komt dit vermoeden in het geheel niet overeen met het gevoelen des volks, dat mij voor eenen toovenaar houdt; want hoe zou een toovenaar zich met zulke armzalige nesten tevreden stellen! Ik heb in mijn geheele leven nooit meer verbaasd gestaan, dan toen mij de jury schuldig verklaarde. Schijnen dan de domkoppen werkelijk in ernst geloofd te hebben, dat ik in hunne schandelijke gevangenis blijven zou, om hunne leegloopers nieuwsgierigheid te bevredigen en de tusschenkomst der regering af te wachten. Zoodra ik in de gevangenis kwam, die niet sterk genoeg is, om zelfs eene rot gevangen te houden, onderzocht ik dezelve zeer naauwkeurig, en vond tot mijne verrassing, dat er eene plank in den vloer los was. Ik ligtte deze op en ontdekte, dat mijne kamer boven eenen naauwen en lagen kelder was, welke eenigst venster op de straat uitkwam. De donkere nacht en die vreesselijke storm, die op den dag mijner veroordeeling volgden, begunstigden het plan tot mijne vlugt bij uitstek. Ik begaf mij des nachts in den kelder en wachtte bij het venster eenen bliksemstraal af, om bij deszelfs licht de plaats te zien, waar de schildwacht stond. Zoodra dit geschied was, verliet ik den kelder, sloeg den schildwacht met eenen [illegible] slag neder, en stopte zijnen mond en bond hem op de wijze, als gij zult gehoord hebben. Daar ik het voor raadzaam hield, de vrees voor mij te vergrooten, om iedere vervolging moeijelijker te maken, zoo wierp ik dien armen drommel in eenen wagen en bedekte hem met stroo, om zoodoende aanleiding te geven, tot eenen nieuwen schrik. Juist toen ik dit werk volbragt had, ontmoette ik het hoofd der gezworenen, die mij op eene zoo schandelijke manier van eer en leven wilde berooven. Daar ik vreesde, dat hij mij herkend had en alarm zou maken, vatte ik hem bij [illegible], die ik in allen gevalle digt genoeg in elkander drukte om hem de spraak te benemen, en sleepte hem tot in het bosch, bij gelegenheid door eenen trap hem tot snelheid aansporende. Daar aangekomen, liet ik hem los,

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 8 MEI 1855.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, o centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

WATERSNOOD,

EEN GEDICHT

DOOR

S. J. VAN DEN BERGH.

(*Uitgegeven ten voordeele van de noodlijdenden door de overstrooming*)

Daar rolt een kreet van angst en wee
Door Gelders rijke gaard,
Herschapen in een open zee,
Ontembaar in haar vaart.
De noodklok klept, het seinvuur glimt,
't Geschut verkondigt ramp,
Die telker ure hooger klimt,
Spijt bovenaardschen kamp;
En ver, en verder stuift de vloed
Met de ijsschots in verbond,
En klotst en klatert, wielt en woedt,
Waar nooit des Rhijnstrooms overmoed
Een zegeteeken vond.

De huisman, die bij 't klimmend leed
Der barre winterkoû,
Die snerpend blies door spar en reet,
Geen vonk joeg door de schouw,
Wien nauwlijks voedsel bleef en dak,
Waar de arbeid hem ontbrak,
Doolt rond, een prooi van 't felst gebrek,
Verjaagd van haard en dak,
Of staart, met bittren traan in 't oog,
't Verdronken koetjen aan,
Of klaagt, den blik gekeerd omhoog,
"Rooft God, die nooit mijn hoop bedroog,
"Me ook nog mijn wintergraan!"

De vader, slovend in zijn vlijt
Voor 't hulploos kroost bezield,
Ziet d'arbeid, aan zijn huis gewijd,
Voor menig jaar vernield.
En zalig hij, dat hem de nek
Van 't zwiepend stulpjen draagt,
Waar de ijsschots langs zijn buurman trok,
Wiens kluis werd weggezaagd,
Al sterft hij ook den langen nacht
Schier duizendmaal den dood,
Uit vrees, dat, als de morgen lacht,
Het leven aan zijn dierbare acht
Van angst en koude ontvlood.

De teederminnende echtgenoot,
Aan 't kranke stulpje ontsneld,
Bergt daar, in schier nog kranker boot,
Zijn gâ, ter nood hersteld;
Hij roeit—en heel de dijk juicht toe
Om 't feit, zoo kloek bestaan;
Maar de ijsdam, nooit verdelgens moê,
Schiet op het bootjen aan,
En, eer ze 't aarden bolwerk groet,
Waar kunst haar kisting schiep,
Die 't zwalpen breidelt van den vloed,
Is 't paar, dat elk reeds dacht behoed,
Verzwolgen door het diep,

De moeder, uit haar slaap gewekt
Door 't brullend ijsgevaart,
Springt op, terwijl zij de armen strekt
Naar 't kind haar alles waard.
Vergeefs! reeds sleurt een reuzenschots
Haar schat in 't wiegjen meê,
En voert het klettrend golfgeklots
Haar jammerklachten meê,
En, aan de raadloosheid ten buit,
En levend schier een lijk,
Blikt ze als krankzinnig voor zich uit,
Terwijl zich de ijsberg hooger kruit
Door d' opgereten dijk.

Daar drijft een ijsschol dwarlend heen
En draagt een dak naar zee;
Ginds voert zij, als haar eertrofeên,
Eens kluiskens huisrand meê;
Hier maakt, met donderend geluid,
De stroom die rustloos zwelt,
Een nieuwen vloedweer zich tot buit,
En wringt zich over 't veld,
Dat eeuwen her de ontstoken stroom
Bedreigd heeft noch belaagd,
En waar, gewekt uit zoeten droom,
De ontzette landman kerk of boom
Een veege schuilplaats vraagt.

Hier, schuilend op het krakend dak,
Waaronder 't water klotst,
Dat 's nachts de woning binnenbrak,
Door schol bij schol omschotst,
Heeft, schier een dubbel etmaal lang,
Maar de arme een eeuwigheid,
Een vrouw- en kinderschaar zoo bang,
Zoo luid tot God geschreid!
Maar, schoon door honger afgestreên,
Door angst en koû versteend—
Haar spelt geen enkle stip, hoe kleen,
Op 't eindloos ijsvlak om zich heen:
"Ras hebt gij uitgeweend!"

Dan ach,—'t penceel ontzinkt mijn hand
Bij al 't onschetsbaar wee,
En gij, mijn dierbaar Vaderland,
Lijdt toch dat lijden meê:
Ik hunkerde ook naar 't schildren niet
Van zoo veel bange ellend,
Maar kom nog eenmaal met een lied,
Waar gij het doel van kent;
Ik voeg nog eens met al de klem,
Die 's dichters taal bezit,
Bij menig sterker stem mijn stem,
En vraag een gift in naam van Hem,
Van Wien gij alles bidt!

De naakte menschheid schreit u aan,
't Gebrek klaagt u zijn nood,
De rouw zucht om een deernistraan,
De honger smeekt om brood.
Zult gij dit weigren? Neen, niet waar!
Uw weldoen heeft geen grens!
Gij snelt ter zwaar beproefde schaar
En toont u waarlijk mensch;
Gij vraagt wat de Evangelieleer
Het eerst en meest gebiedt—
"Heb lief uw naaste naast uw Heer!"
Dit leert ze u, en ge onthoudt al weêr
Uw ruime gaven niet.

Aan Rhijn- en Waal- en IJsselboord
Stijgt nu het noodgebed—
Het danklied wordt er ras gehoord
Als gij, mijn volk! weêr redt.
Gij! ... Ja, maar steunend op die Macht,
Die hier het lijden zendt,
Opdat de Geest van troost en kracht
Ook uitblinke in de ellend;
Want liefde, naar des Heilands woord,
Zij is het hoogst gebod;
Wie dus de stem der menschheid hoort,
Kweek' liefde, die steeds sterker gloort,
En—liefde zegent God!

's GRAVENHAGE, 8 Maart 1855.

☞ Men schrijft uit 's Gravenhage van den 26sten Maart: "Men verneemt met genoegen, dat van het gedicht van onzen stadgenoot S. J. van den Bergh, reeds het vijfde duizendtal uitverkocht is, en men tot het drukken van het zesde duizendtal is overgegaan." (De prijs van dit stukje is 30 cents.)

Nederlanders in het verre Westen!

Het Hollandsch hart vergeet zijn landsliên niet. Neen! Dat doet het niet. In de zandwoestijnen van Afrika, en te midden van de ijsbergen van Nova Zembla blijft een Hollander Hollander, en zijn hart is aan den geliefden geboortegrond gehecht tot aan zijnen jongsten snik. Een jammerkreet ging uit van dat beminde land, een hulpgeroep drong van daar de harten der Amerikaansche Nederlanders binnen en die jammerkreet, dat hulpgeroep was niet te vergeefs. Hoewel hoog en droog gezeten op den vetten Amerikaanschen grond, gevoelde de Hollander toch den nood zijner landgenooten, die door den watersnood zoo hevig geteisterd worden, en greep in zijne beurs. Niet allen echter waren hiertoe bereid: het ontbrak niet aan voorwendsels en magtspreuken om zich aan de vervulling van dien duren pligt te onttrekken. Och, neen! Wij hopen echter dat onze landgenooten de eer van Holland zullen ophouden.

De Nederlanders in het oosten zijn blijkens ontvangen berigten voor gegaan; (in het volgend no. zullen wij hieromtrent vollediger berigten mede deelen); wij hopen dat onze broeders in het westen, niet achter zullen blijven, en mede zullen helpen tot handhaving der Nederlandsche eer.

Bij ons zijn ingekomen de volgende liefdegaven van de door den watersnood lijdenden in Nederland:

Rev. Wm. Demarest, te Bound Brook, Somerset Co., New Jersey	$ 3,00
D. Heesen te Neosho, Dodge Co., Wis.	$ 3,00
D. Jammers, ibid.	$ 2,00
J. Kiesel, wegens de gemeente Holland, Sheboygan Co., Wis.	$13,45
E. V. te Sheboygan, Wis.	$ 1,00
Totaal,	$22,45

☞ In de vorige week zijn te Sheboygan de volgende landgenooten aangekomen:

M. Heulen met zijne vrouw en twee kinderen van Schenectady, N. Y., D. van Splunder en vrouw, H. Meerdink en vrouw en J. de Voogd van Rochester, N. Y.

☞ Men meldt ons, dat te *Milwaukie* op den 22 April l. l. tot dienaar des Goddelijken woords is bevestigd Ds. S. BOLKS, door den wel eerw. heer K. v. D. SCHUUR, predikant in town Holland, Sheboygan County. De laatste had tot zijnen tekst gekozen Hebreen 13: 17 en de eerste, die des namiddags predikte, Rom. 15: 29 en 30.

— Op Woensdag den 25 April l. l. is de Classis van de Nederlandsche Hervormde gemeenten in Wisconsin te *Milwaukie* vergaderd geweest. Bij de vorige gemeenten waren nog gekomen en ingelijfd twee nieuwe en wel van Chicago en de Hooge en Lage Prairie. Deze maken nu te zamen zeven gemeenten uit, met drie leeraars: K. v. D. SCHUUR, S. BOLKS en A. M. YPMA.

LANDVERHUIZERS.

In de Middelburgsche courant van den 5 April l.l. komt een artikel voor, waarin eenige onzer landgenooten, hunne tevredenheid over de goede behandeling en den snellen overtogt naar NOORD AMERIKA aan den dag leggen en de heeren P. VERTREGT, VINESBERG & Co., met welke zij gecontracteerd hadden, aanbevelen.

Wel, de goede luidjes dachten zeker, toen zij te Liverpool waren, dat zij zich reeds in Amerika bevonden; want anders is het onmogelijk te verklaren, hoe zij op den 23 Maart 1855, te Liverpool, aan boord van het schip *Garrick*, zulk een loffelijk getuigschrift konden afgeven, daar zij de reis nog doen moesten.

Het eenige, waardoor wij het duistere en ongerijmde in dat artikel meenen te kunnen opehelderen, is te veronderstellen, dat in hetzelve eene drukfout is ingeslopen, en er in plaats van NOORD AMERIKA, LIVERPOOL staan moet, en zoo zien wij van de hoofden van huisgezinnen, die vermeld loffelijk getuigschrift onderteekend hebben, een tweede getuigschrift te gemoet, hetgeen zeker wel hoogloffelijk zal zijn. Of, met andere woorden gezegd, wij verzoeken hen vriendelijk, ons van hun verder wedervaren op het schip *Garrick* eenig berigt te geven, als wanneer wij niet twijfelen, of wij zullen tot ons onuitsprekelijk genoegen, in de *Nieuwsbode* ook wel een woordje tot aanbeveling van de heeren *P. Vertregt, Vinesberg & Co.* plaatsen kunnen.

Wat men verder van zulke te Liverpool afgegevene getuigschriften te denken heeft, al zijn de handteekeningen ook door den consul aldaar geverifieerd, hebben wij in een vorig nommer reeds gezegd, en willen er dus nu verder over zwijgen. Alleen meenen wij onzen lezers, vooral hun, die van Zeeland zijn, een groot genoegen te doen, met de namen der onderteekenaars van dat getuigschrift hier onder te laten volgen. Zij zijn:

W. Blom Cz., A. J. van Eerden, van Middelburg.
G. van Liere, F. Quinten, J. Mieras, van Wemeldinge.
L. de Mol, J. Koole C. Koole, van Wissenkerke (Noordbeveland.)
Jan Janssen, Pieter Janssen, Cornelus Janssen, Paulus Janssen, van Kruiningen.
Anthonie van 'T Leven, Jacob Karman, van Krabbendijke.
J. de Regt, M. van de Reepe, van Heikenszand.
J. van Boven, Cornelus Stram, van Yerseke.
C. de Fouw, van Nieuwdorp.
Maria Bibbe, van Cortgene.
J. Schouten, van Kloetinge.
C. M. Pals, van Ovezande.

In de *Zierikzeesche Nieuwsbode* van 15 Maart, ll. komt een brief voor over Amerika, geschreven door den heer J. L. van Oost, onderwijzer te Nieuwerkerk, aan den uitgever van genoemd blad. Wij deelen dien brief in zijn geheel mede, en zullen op denzelven eenige aanmerkingen laten volgen.

Nieuwerkerk, den 10 Maart 1855.

Mijnheer DE LOOZE!

Wat gij gehoord hebt, is zoo. Twee brieven ontving ik onlangs uit Amerika. K. Braam, mijn vorige ondermeester, die, nu ruim een jaar geleden, naar Cincinnati vertrokken is, schreef ze mij.

En gij vraagt mij, of ik ze u niet eens ter lezing wil geven, ten einde er in uw blad opname van te doen? O ja, waarom niet, met pleizier, wijl ik er geen het minste kwaad in zie. Zoo doende krijgt men welligt verschil van inzigten, ofschoon ik het er voor houd, dat in Amerika het vet reeds van den pot is, en van daar, geloof ik, dat men verpligt is, zoodanige berigten wereldkundig te maken, opdat deze berigten hun, die nog aan het vertrek naar Amerika denken, als eene ernstige stem in de ooren klinken.

Ik althans zoek ze zoo veel mogelijk in deze gemeente te verbreiden, want te veel en te zwaar zijn de tranen, die hier over de landverhuizing zijn geschreid, en te veel en te zwaar zijn de offers die de dood van Nieuwerkerks landverhuizers heeft geëischt, en nog zwaarder, vrees ik, zullen die jammeren worden.

Den eersten brief schreef hij mij in December; in December eerst, wijl hij mij voor dien tijd door al de botsingen en slingeringen, waaraan de landverhuizers in de nieuwe wereld bloot gesteld zijn, ofschoon *hij* er in den *kring zijner familie* verkeert, niets bepaalds schrijven kon. Het viel hem te zwaar, te moeten zeggen: "hadde ik maar uwen zin gedaan, doch "de schoone woorden en heerlijke toezeggingen heb-"ben mij mijn vaderland doen verlaten, om het voor "een werelddeel te verwisselen, waar geen Nederlan-"der gelukkig zijn kan, al hadde hij schatten op schatten."

Hij noemt Amerika alles behalve Luilekkerland, het land, waar men meer vleesch van den mond veegt dan er hier wordt ingestoken.

"Ik zeg niet, schrijft hij, "gelijk zoo vele anderen: "kom toch! Integendeel roep ik hun toe: wie maar "eenigzins zijn brood heeft, die blijve in Nederland, "want ook hier zijn zoo wel armen als in Holland; "vroeger was het goed, zegt men, maar hiernaar heb-"ben wij *nu* niet. Wel is waar, is hier een dollar, "soms het minste dagloon, maar men loopt er gemid-"deld zes maanden ledig.

"En wat zal ik van Amerika zeggen: Het land is "ongelijk van oppervlakte, ongelijk van bewoners, "ongelijk van alles, terwijl er de levenswijze over het "algemeen goddeloos, zedeloos en zeer gemeen is. Hierna volgen eenige persoonlijke mededeelingen, voor het algemeen onbelangrijk.

Zijn tweede brief is nog minder gunstig. Hij is geschreven, zoo gij ziet, den 19den Jan. jl., en na mij berigt te hebben, dat hij Mei aanstaande met Wolfer Harvey (de Vries), van Ouwerkerk, terug hoopt te komen en weder gaarne bij mij in zijne vorige betrekking wenscht werkzaam te zijn, schrijft hij mij achtereenvolgend letterlijk:

"Wat den tijd en de omstandigheden hier aanbe-"langt, dat is allertreurigst. Duizenden menschen "loopen zonder werk, en bij de meesten van hen is "het: *geen werk, geen brood.*" De vorige week kwam "hier een huisgezin uit Duitschland aan, hetwelk on-"der eene kanaalbrug zijnen intrek moest nemen, om "eenigzins voor overtollige koude beschut te zijn. En "behalve dat, komen er nog dagelijks personen en "huisgezinnen in deze stad zich met der woon vesti-"gen.

"In New-Orleans is het nog veel treuriger gesteld; "door dat de levensmiddelen daar bijna tweemaal, en "sommige drie maal zoo duur zijn, als hier, ofschoon "de goedkoope tijden hier ook tot het verledene be-"hooren. Ja, in New-Orleans gaat de armoede zoo "hoog, dat de koolbladeren van de straten worden "opgezocht en gegeten. De meeste Hollanders hier "worden onder degenen gerekend, die werkeloos door "de straten rond loopen."

Zie hier mijnheer! het voornaamste, dien brief behelzende, en wilt gij nu deze berigten plaatsen, dan geef ik u vrijheid, mijnen aan u gerigten brief letterlijk in den Nieuwsbode te plaatsen, in de hoop, dat de lezers van uw blad zullen begrijpen, waarom ik dit stuk geschreven heb, terwijl ik degenen, die over het vertrek naar Amerika nog denken, met mijn schrijven voor hen toeroep: laat u niet door den schijn verblinden; maar bezint, eer gij begint!

Groetend noem ik mij Uw Dienaar,
J. L. VAN OOST.

De eerste vraag, welke bij het lezen van dien brief zich aan ons opdrong, was: "Wie of wat geeft aan K Braam, een jong mensch, die pas komt kijken, het regt om den staf over geheel Noord Amerika te breken?" Men gelieve zich te herinneren, wat wij vroeger, in een artikel over de stoffelijke welvaart in Amerika, van de ophooping der bevolking in groote steden, en onder deze ook Cincinnati, gezegd hebben. Het is geen wonder, dat Braam, die zich op het vak van onderwijs had toegelegd en dus geen werken had geleerd, en nog daar en boven het engelsch niet verstond, zijn doel in Cincinnati niet zoo en niet kon bereiken. Maar was hij wel met een bepaald doel gekomen? Wij gelooven het niet. Wat bewoog hem tot die reis? Schoone woorden en heerlijke toezeggingen, zegt hij. Dit is een verwijt aan zijne bloedverwanten, dat zij zeker niet verdiend hebben. De beginselen zijn altijd moeijelijk en Braam geeft in het begin reeds den moed verloren, hetgeen *zij* niet helpen kunnen. En zoo is hij met den dommen, onberaden hoop medegeloopen, die dan toch altijd boven hem dit voor had, van de handen te kunnen gebruiken. Wij stelden in het boven aangehaald artikel de gelijkenis voor van eene kip, die voeder vindende, door een eigenaardig vreugdegeluid de andere kippen er bij roept, waardoor haar aandeel in het gevondene dikwijls zooveel als niets wordt, en zoo is het ook al met de Hollandsche bevolking in Cincinnati gegaan, welke voor het grootste gedeelte uit Nieuwerkerkers (en ligtevoorders) bestaat. Alle jaren komen er nog personen van Nieuwerkerk naar de koningin van het westen over, als of daar de koek nooit op kon, en zoo is ons Braampje ook, in de lente van het vorige jaar, medegekomen. Daar nu personen uit andere landen, even eens stad-of dorpsgenooten tot zich trekken, is het in het geheel zoo verbazend niet, dat men zegt: *vroeger was het goed* — waarop Braam met diepe wijsheid laat volgen: daar hebben wij *nu* niet aan.

Toen ons Braampje te Cincinnati aankwam, en de luchtkasteelen, welke hij welligt in eenen alles behalve kleinen dunk van zich zelven gebouwd had, voor de harde wezenlijkheid plaats maakten, moest hij eene keuze doen. Men wist hem in eenen meubelwinkel te krijgen; maar hoe kon dit iemand bevallen, die in Holland als onder-kinder-monarch den schepter had gezwaaid? Het was dus ook maar van korten duur, en ons Braampje behoorde spoedig tot de Hollanders die ledig liepen, en daar het nu zoo slecht naar zijnen zin is uitgevallen scheldt hij niet alleen op Cincinnati maar op geheel Amerika. Hij dacht hier een luilekkerland te vinden en dat is Amerika nu zeker niet. Het luilekkerland is het land der renteniers, en had Braam onder dezen behoord dan behoefde hij zeker niet naar Amerika te komen om het te zoeken; en daar hij het hier niet vinden kan dan door tijd en vlijt, en hij voor het eerste te ongeduldig en voor het laatste to—to—lui schijnt te zijn, zoo kunnen wij hem niet beter raden, dan maar stil met Wolfert mede te gaan.

En wat verder het gebruik betreft, dat de heer van Oost van die brieven maakt, wij hopen dat niemand zich daardoor van Noord Amerika zal laten terughouden, en raden onze landgenooten, die het in het vaderland schraal hebben, met ernst en welmeenendheid aan, als zij het kunnen doen, toch tot ons over te komen. Maar laten dan ook de groote volksverhuizingen, die er in den tegenwoordigen tijd van het oosten naar het westen plaats hebben, hun tot eene les zijn, dat zij het niet zoeken moeten in Staten, waar de bevolking zoo is opgehoopt, dat die verhuizingen noodzakelijk zijn geworden.

GEEF ACHT!—Er zijn nagemaakte twee dollar banknoten op de Merchants and Mechanics Bank, Troy, N. Y. uitgekomen. De gravure is wel genoeg gemaakt om te misleiden, maar het geheele voorkomen van de bill is veel bleeker en lichter dan dat van de echte.

☞ De rijkste man in Boston is Ebenezer Francis, die belasting betaalt van een millioen dollars roerende goederen en van twee honderd acht en dertig duizend, acht honderd dollars vaste goederen. Die daarop volgt is Abbott Lawrence, wiens vaste goederen geschat zijn op zeven honderd en zeven duizend dollars, en zijne roerende goederen op vier honderd en vijftig duizend dollars.

MOORD DOOR EENE WAANZINNIGE MOEDER.—De inwoners van Jericho, Vermont, werden onlangs zeer getroffen door het berigt, dat de vrouw van Mr. Scott, universalisten predikant dier plaats, een harer kinderen vermoord had. Zij had het sedert eenigen tijd een weinig in het hoofd gehad, en scheen doordrongen te zijn van de gedachte, dat haar huisgezin tot gebrek zou komen, en dat zij van hare kinderen zou gescheiden worden. Omstreeks middernacht, terwijl haar echtgenoot afwezig was, nam zij eene bijl, en ging naar de kamer, waar hare vier kinderen lagen te slapen, met het voornemen om hen alle te vermoorden, en dan het treurspel te eindigen, door zich zelve om te brengen. Zij sloeg het oudste kind, een dochtertje van ongeveer elf jaren, met den steel van de bijl op het hoofd, maar niet hard genoeg om het bewusteloos te maken. De daad niet willende volvoeren in de tegenwoordigheid der andere kinderen, die door het schreeuwen van het oudste waren wakker gemaakt, sleepte zij het van de trappen en maakte het af, brengende het drie vreesselijke wonden toe—een aan iederen slaap des hoofds en een aan de keel. De anderen werden behouden door het terug keeren van het moederlijk gevoel, waarschijnlijk veroorzaakt door het lijden van het eerste kind, terwijl het die lange en benauwde vermoording onderging. Mevrouw Scott is sedert naar het krankzinnigen huis te Brattleboro gebragt.

☞ Een landverhuizerstrein kwam eenige dagen geleden over de hangende brug. De wagens gingen zeer langzaam. Eene duitsche vrouw kwam, gedurende het over de brug gaan, tusschen de Vereenigde Staten en harer Majesteit grondgebied in de kraam van tweelingen. De een werd Hangende Brug en de ander Niagara Val genoemd.

KNOW NOTHING GODGELEERDHEID.—De Empire Club te Baltimore is in den rouw over den dood van den geëerden vaderlander, wiens laatste woorden waren: *"Ik geloof, dat ik uit ga stappen:—ik sterf als een waar Amerikaan."*

De volgende voorrede tot het door de Empire Club genomen besluit, biedt der overweging der lagere klasse geestelijken eene nieuwe leerstelling aan:

"Nademaal het den hoogen Bestuurder des Heelals behaagd heeft onzen vriend en bekende, *Wm. Poole*, te New York, van ons weg te nemen, en de bijzonder geweldadige en bezwarende omstandigheden, onder welke die misdaad gepleegd werd, in niet onopgemerkt te laten too nen van ons vorderen, dat wij onzen afkeer en onze verachting van de wijze zijner uit den weg ruiming uitdrukken, enz."

Men merkt hier uit, dat zij al op eene aardige wijze aan den dag leggen, de bron te kennen, waaruit hunne droefenis voortvloeit (den Hoogen Bestuurder des Heelals?) eer zij lucht geven aan hunnen "afkeer en hunne verachting van de wijze zijner uit den weg ruiming." Wij hopen dat "ware Amerikanen" schaarsch zijn, als de Empire Club een monster is van die klasse.—*Racine Advocate.*

EEN INBREKER DOODGESCHOTEN. — Eenen Duitscher, genaamd *Henry Moll*, wonende eene mijl of vier ten westen van Beloit, waren onlangs twee horlogies ontstolen, en daar hij in het vervolg meer dergelijke bezoeken verwachtte, legde hij, toen hij ging slapen, een geweer met dubbelden loop aan het hoofdeinde van zijn bed. Des morgens ten drie ure werd hij gewekt door een gerucht in zijne slaapkamer, en zich in zijn bed oprigtende, schoot een persoon, die bezig was eene kist te plunderen, een pistool op hem af, waarvan het schot juist rakelings langs de kruin van zijn hoofd ging en een der kogels nog zijn voorhoofd trof. Toen beproefde de dief te ontsnappen, maar voor hij dit kon bewerkstelligen, loste *Moll* beide loopen van zijn geweer op hem, hem oogenblikkelijk doodende. Het eene schot trof het hoofd en nam het bovenste gedeelte geheel weg.

De gedoode was zekere *Edward Palmer*, ongeveer negentien jaar oud, van eene achtingswaardige familie, die reeds verscheidene jaren in Beloit, Rock county, Wis. woont. Men vond werktuigen om sloten open te breken bij hem.

De heer Moll ging den anderen dag naar Beloit, werd verhoord en outslagen. In den avond van dien dag, werd een medepligtige van Palmer gevat, die alles bekende, en nu in de gevangenis te Janesville zijn verhoor afwacht.

DEMOCRATISCHE ZEGEPRAAL IN WOOSTER, OHIO.—In de laatste October kiezing in town Wooster, Wayne County, Ohio, werd de Democratie geslagen, met eene meerderheid van honderd vijftig tot drie honderd stemmen. Deze lente heeft zij de Know Nothings op hare beurt de nederlaag gegeven met een dertig stemmen meerderheid, eene uitkomst die eene opmerkelijke verandering van gevoelens aantoont.

☞ ORR, (of anders "de Engel Gabriel") is te Greenock, in Schotland, in eenige moeijelijkheden geraakt, en voor zestig dagen naar de gevangenis gezonden. Zijne vrienden (2000 man sterk) beproefden hem te bevrijden, maar het gelukte niet.

☞ Het gewas van de winter tarwe wordt gezegd in Indiana mooi vooruit te gaan. Dit gewas ziet er veel beloovend uit in de meesten der Westelijke Staten, terwijl het in verscheidene gedeelten van Virginia alles behalve een bemoedigend voorkomen heeft.

LEEST HIER!

Diegenen onzer landgenooten, welke zich van elders naar Cincinnati, Ohio, begeven, en daar geene bekenden hebben of die hebbende hen niet weten te vinden, zijn geraden, als de beste en kortste weg om uit hunne verlegenheid te geraken, zich naar het *Nederlandsch koffijhuis*, in de Race straat, tusschen de Courtstraat en het kanaal, No. 376, te begeven, alwaar hun op de *vriendelijkste en belangloosste wijze*, ieder uur van den nacht zoo wel als van den dag, de noodige inlichtingen en teregtwijzingen zullen verschaft worden.

☞ Een wel gegoed heer te Buffalo kocht twee stukken land te St. Paul, Minnesota, in Julij 1853, voor een van welke hij $ 5,000 gaf en dit thans verkocht heeft voor $15,000; voor het ander betaalde hij mede $5,000 en kon er $15,000 voor krijgen, hetgeen gij geweigerd heeft. Hij houdt het op $20,000.

☞ Lancaster krielt van vreemdelingen en wij denken dat het in andere plaatsen van dit gedeelte van Wisconsin ook levendig zal zijn. Het is voor allen onmogelijk huizen te krijgen, maar de inwoners zijn zeer vriendelijk in het innemen van vreemden, zoo dat niemand buiten behoeft te verblijven, die dit niet verkiest. Gastvrijheid is het kennelijk karakter in het westen; zijn huis met vreemden deelen is eene gewone zaak; bijna ieder huisgezin, dat lang genoeg in de west geweest is om een lucht hart te krijgen, zal vreemdelingen vrijwillig helpen, zonder aan eene belooning te denken.—*Grant County Herald.*

EEN ZWIJN VAN ALLE ZWIJNEN HET ZWIJNIGSTE ZWIJN.—Een zwijn, wegende dertien honderd en dertien pond, kwam in het laatst van de vorige maand door Toledo op weg naar New York. Dit monsterachtig dier was drie jaren oud, drie voet acht duim hoog, en negen voet lang. Het werd gemest bij Monroe, Mich.

DE VISCHMARKT VAN NEW YORK. — Terwijl vleesch zoo duur is, is gelukkig de visch goedkoop. Het marktberigt in New York was op den 28 April als volgt: elft van de North River $20 en $22 de honderd pond, heilbot $5 de honderd pond; paling $6; kabiljaauw $2 en $2,50; zalm $1 het pond (bijzonder goedkoop ! ! !) bot $3 de honderd; krabben en kreeften $4.

☞ Te Fort des Moines, Iowa, heerscht zulk een gebrek aan meisjes en vrouwen, dat de redacteur van het daar uitgegeven blad eene oproeping aan alle trouwlustige dames der Ver. Staten heeft gedaan, waarin hij dezelve opeischt, zich over de vrijgezellen van Fort des Moines te ontfermen enz. In een huis, dat door een en twintig personen bewoond wordt, leeft slechts een gehuwd paar; al de anderen zijn vrijgezellen.

FORREST'S EDELMOEDIGHEID.—Eenigen tijd geleden was aan onze oostelijke kust het schip Edwin Forrest in nood, en de boegseerboot Ajax, van New York, ging om het te helpen. Zij had aan boord drie loodsen, een van Sandy Hook, de ander van Hell Gate, en de derde van de Sound. Er is nooit van de Ajax iets meer gehoord en men vermoed, dat de loodsen hun graf in de golven hebben gevonden. Zonder hierom verzocht te zijn heeft de heer Forrest aan ieder der weduwen dier loodsen eene schuldbekentenis van duizend dollars gezonden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

CINCINNATI, 19 April. Gisteren avond ten elf ure had er aan den hoek van de Linn en Barr straat eene uitbarsting plaats, die in de gansche buurt eenen grooten schrik verwekte. Bij nader onderzoek bleek het, dat in de zich aan vermelden hoek bevindende grocerij een Camphene-vat door een brandend stuk hout, dat door een toeval door het bomgat viel, had vuur gevat en met eenen vreesselijken slag ontploft was. Ofschoon deze ontploffing eene aanmerkelijke verwoesting aan de waren, deuren, vensterglazen enz. des winkels had te weeg gebragt, zoo werd toch, hetgeen wonderlijk is om te zeggen, van de zich in de onmiddelbare nabijheid bevindende personen, niemand in het minste bezeerd.—*Volksfreund.*

CHICAGO, 20 April. De groote volksverhuizing op Amerikaansche bodem is begonnen, daar eergisteren alleen over den Michigan-Central spoorweg zeven duizend reizigers, in zeven en zestig wagens, uit het oosten hier aankwamen. Als dat zoo voortgaat en de volksverhuizing uit Europa in gelijke evenredigheid afneemt, als zij nu reeds begonnen is af te nemen, dan zal het oosten spoedig ledig zijn en het overwigt van bevolking bepaaldelijk in het Westen liggen.

NEWARK, Passagiers, die op den New York en New Haven spoorweg rijden, hebben eene goede gelegenheid om *den olifant te zien.* Eene mijl aan deze zijde van Bridgeport gaat de spoorweg de landhoeve van den Heer *P. T. Barnum* voorbij, waar men bij goed weder dagelijks eenen grooten olifant kan zien, die voor eenen grooten ploeg is gespannen, met welken hij het werk van zes paarden verrigt. Hij laat zich door zijnen voerman, die op hem zit, gemakkelijk sturen. Tot afwisseling trekt hij ook zware ladingen zand, steen, hout enz., in eenen opzettelijk voor hem vervaardigden wagen.

---

doch jaagde hem verder, hem met eenen stok onbarmhartig op de huid zittende, den zelfden weg bijna geheel naar de stad terug. Daarbij stiet ik, begeleid van het jammerlijk bulken des gezworenen, de afgrijsselijkste en gillendste toonen uit, die mij slechts mogelijk waren. Ik geloof niet, dat men zulke muzijk ooit meer in Lunenburg hooren zal."

Dit was alzoo het geluid, dat men aan den angst van den dapperen schildwacht Kaspar Horn had toegeschreven.

Den volgenden morgen bood kapitein Smith aan, mij tot aan de Petite riviere te vergezellen. Ik nam zijn aanbod met dank aan en na het ontbijt braken wij op. De kapitein nam gelijk gewoonlijk nevens zijne buks, ook zijnen boog met de noodlottige pijlen mede. Zijn jagthoorn, buiten het gehoor van welks geluid hij, zoo als hij zeide, zich nooit van zijne bondgenooten verwijderde, had hij op zijne heup hangen. Een koppel fraaije honden begeleidde ons. Hij was den weg naar deze kleine rivier reeds in vele jaren niet gegaan, daar de omstreek kaal en maar slecht van water voorzien was, en alzoo voor den jager of visscher niets uitlokkends had. Wij waren ongeveer een half uur wijd gegaan, toen een hevig blaffen der honden onze opmerkzaamheid tot zich trok.

"Laat ons voorzigtig voortgaan," zeide mijn begeleider, "er moet iets ongewoons in de nabijheid zijn. Ik ben van meening, dat zich een beer hierheen heeft gewaagd, en in dat geval zullen wij buks en boog noodig hebben. Wat het ook zijn moge, de honden hebben het tot staan gebragt en het moet zeer digt bij zijn.—Laat mij vooruitgaan."—

"Mijn hemel, de kramer!" Dit waren de eerste woorden, welke ik van mijnen zich in de grootste ontroering bevindenden medgezel hoorde, terwijl zich het geblaf der honden in een lang aanhoudend gehuil veranderd had. Ik snelde voorwaarts en zag een vreesselijk schouwspel. Op een paar omgekeerde sneeuwschoenen lag het geraamte van eenen man met een lang, verroest mes in de nog altijd krampachtig gebalde hand. Ter zijde lag een over en over met roest bedekt pistool, dat blijkbaar was afgevuurd. Nevens den man zag men het door kogels en mes verscheurde ligchaam van eenen reusachtigen beer. Op eenigen afstand lag de mars van den kramer.

Smith was een man van snel handelen en groote tegenwoordigheid van geest; ofschoon zeer ontroerd, had hij toch zijn besluit reeds genomen. Zijne eerste gedachte scheen aan zijne vrouw te zijn.

"Emilia moet oogenblikkelijk hiervan onderrigt worden", zeide hij, zijn geweer afschietende en op zijnen hoorn een aantal lange welluidende signalen blazende.

"Hoe gelukkig valt dat nu uit", voer de kapitein voort, "dat gij juist hier wezen moet, om mij te onderrigten welke stappen ik nu doen moet, tot de vernietiging van dat onwettige vonnis."

Daar de signalen nog niet beantwoord werden, herhaalde de kapitein dezelve met zigtbaar ongeduld, tot eindelijk een gillend geluid zich liet hooren en kort daarop twee Indianen verschenen, welke de kapitein in hunne taal aansprak. Nadat de kapitein geeindigd had, verdween een der Indianen met ongeloofelijke snelheid, terwijl de ander zich in de nabijheid nederzette. Ik gaf mijnen vriend den raad, de Indianen te overreden, hunne tenten op de plaats over te brengen, waar het lijk des kramers lag en er voor te zorgen, dat alles naauwkeurig in de toestand bleef, waarin wij het gevonden hadden. Wij ijlden daarop zoo snel als wij konden naar de Hoefijzerbogt.

De geschiedenis van de volgende gebeurtenissen is nu spoedig verhaald. Er werd om den lijkschouwer gezonden, die niet zonder groote moeiten eene Jury zamen stelde, welke langs eenen grooten omweg (want niemand wilde de Hoefijzerbogt passeren) tot de plaats waar het lijk des uitdragers lag, gebragt werd, waar zij eene uitspraak van omgekomen door toeval afgaven.

Door de oogenschijnlijkheid gedrongen, konden de gezworenen geene andere uitspraak doen, ofschoon zij in hun binnenste overtuigd waren, dat de toovenaar en zijn zwarte geest deze verschijning door eene bezwering hadden doen te voorschijn komen. Zij hadden intusschen door de uitspraak van de vroegere Jury, zooals zij meenden, zoo veel geleden, dat zij het nu voor wijs en raadzaam hielden, den toorn des toovenaars door eene schijnbaar goed gemeende vrijspraak te doen bedaren. Toen zij het kastje van den marskramer openden, was het eerste voorwerp, dat onder hunne oogen kwam, de zilveren beker. De kramer had dien gestolen en zich daarom zoo vroeg weggepakt, terwijl de kapitein ten onregte den jongen van dezen diefstal verdacht had. Even zoo kwam er nu, tot niet geringe verbazing van den kapitein, een zwarte vossenpels voor den dag, dien hij aan een teeken als zijn eigendom herkende. Na de Jury haar werk volbragt had en wij naar de woning van den kapitein terug waren gekeerd, merkte deze na lang zwijgen plotseling aan, dat hij nu den grond van die zonderlinge aanklagt op het spoor was gekomen.

"De zwarte vossenpels" zeide hij, "roept mij alles in het geheugen terug.—De knaap had in allen deele eenigen grond voor zijne beschuldiging. Ik herinner mij slechts, dat ik laat in den avond van dien dag, op welken de officier en de kramer in mijn huis kwamen, eene sloep in de rivier, juist regt over de bogt, ten anker vond liggen. De schipper, een Duitscher Peter Strump genaamd, had mij beloofd, eene rol kostbare pelsen, die ik naar Engeland wilde zenden, naar Halifax aan boord van het hem door mij aangewezen schip te brengen. Hij was een van de weinige duitschers, die mij of voor geenen toovenaar hield, of mij als zoodanig niet vreesde. Ik herinner mij, dat ik hem vooruit zeide, dat de wind voor het aanbreken van den dag om zou loopen en hem daarom raadde, daar het dien nacht heldere maneschijn was, aan het venster mijner kamer te kloppen, opdat ik hem zou kunnen helpen, om de rol naar zijne sloep te brengen. Peter Strump kwam en wij droegen de rol, die in het achterhuis lag, zoo stil mogelijk door de zaal, om den officier niet wakker te maken, die, gelijk ook de knaap, in dezelve sliep. De manier, waarop de pelsen waren zamengerold, liet de gelooide blanke zijde van dezelven zien en een pels, die aan het einde er buiten stak, kon wel voor de zwarte haren des kramers aangezien worden. De rok, die over het gewaande lijk was geworpen, was voor mij bestemd. Ik wilde dien aantrekken, om mij voor de koude te beschermen, terwijl ik door een gat, dat ik in het ijs gemaakt had, vischte, eene nieuwe wijze van visschen, die mij van de Indianen was geleerd. Dat ik aan deze omstandigheden gedurende mijn proces in het geheel niet dacht, kan ik mij slechts door mijne volslagene verachting der geheele aanklagt, of door de beschikking van een eigendommelijk noodlot, welks offer ik reeds dikwijls geweest ben, verklaren."

Vele jaren naderhand vond ik den kapitein, in geheel veranderde levensomstandigheden, in Engeland weder. Hij verhaalde toen de oorzaken, die hem tot zijn afgezonderd leven in de kolonie bewogen had.—Voor zijn vertrek van de Hoefijzerbogt had hij zijne roerende goederen onder zijne oude vrienden de Indianen verdeeld en de gebouwen afgebrand, die aan en op zich zelven slechts geringe waarde hadden en anders voor langen tijd er nog toe zouden gediend hebben, om aan het bijgeloof der naburige bevolking voedsel te geven.—Maar desniettegenstaande bleef het land van Nikolaas Spohr, gelijk deszelfs onmiddelbare nabuurschap, nog lang braak en ledig, tot de geest van speculatie, die noch spoken noch duivels vreest, de kostbare bosschen velde en de zoo lang verlatene landerijen weder bebouwde.

Heden ten dage zou men slechts moeijelijk de hoefijzerbogt, naar onze beschrijving weder herkennen.

ALEXANDER DUMAS.

Alexander Dumas is een der schitterendste leden van het letterkundig Bohemia. Iedereen weet met welk gemak de groote romanschrijver zijn geld verdient, en met welk eene snelheid hij het verteert. Al wat hij heeft behoort aan zijne vrienden, en hij heeft er vijftig duizend.

Te Monte Christo houdt hij open tafel; ieder die op den tijd van het ontbijt of het middagmaal komt, vindt eene plaats voor hem gereed. Eens, dat Alphonse Karr een vreemd gezigt aan de tafel zag, vraagde hij naar den naam van dien persoon.

"Ik weet het niet", antwoordde Dumas, "het zal misschien een vriend van mijn zoon zijn."

Karr deed kort daarop dezelfde vraag aan den zoon van Dumas.

"Ik weet niet, wie hij is, "antwoordde deze, "het is zeker een van vaders vrienden."

Eens op eenen morgen kwam er een laarzenmaker te Monte Christo, om de betaling van eene rekening te verzoeken, die tot drie honderd franken was opgeloopen.

"Ik heb nu geen geld", zeide de heer Dumas.

"Geen geld!" hernam de burger, "dat is gaauw gezegd; maar ik verlies mijn' tijd met heen en weder te loopen."

"Dat is waar," zeide de heer Dumas, "hier zijn tien franken voor uwe onkosten; en verats mij nu wel, dat ik u deze tien franken niet geef op afrekening van de drie honderd, die ik u schuldig ben."

De schuldeischer ging weg, voor het tegenwoordige tevreden gesteld; maar kwam drie dagen daarna weder voor den dag. De heer Dumas gaf hem weder tien franken om hem te doen bedaren, en zoo had hij binnen den tijd van drie maanden, aan sommetjes van tien franken, zijne drie honderd franken aan den laarzenmaker betaald, en was nog altijd de drie honderd franken schuldig.

Collinet, maitre d'hotel in het paviljoen van Hendrik den vierden, verhaalt de volgende anecdote aan iedereen, die er naar wil luisteren:

"Gij moet weten, mijnheer, dat verleden zomer niemand in Saint Germain ijs kon krijgen; iedereen was verpligt warm water te drinken. Ik alleen had eene goede provisie ijs; maar ik behield dat voor het gebruik mijner inrigting. Ik deelde er slechts aan een' persoon van mede, mijn buurman te Monte Christo, den heer Alexander Dumas.

"Eens kwam er een knecht, dien ik nooit van te voren gezien had, en vraagde om twintig pond ijs.

"Van wien komt gij!" zeide ik.

"Van den heer Alexander Dumas."

Ik meende hem juist ijs te geven, toen de domme vlegel mij tien franken aanbood.

"Wat!" zeide ik, "brengt gij mij geld, en gij zegt dat gij van den heer Alexander Dumas komt!"

"De knecht, beteuterd bij deze onverwachte vraag, aarzelde te antwoorden en eindigde met te bekennen, dat hij van eenen dorstigen heer kwam, die besloten had ijs te krijgen, tegen welken prijs ook, ja, al moest hij er ook bedrog om plegen.

"Ik zond hem weg, verzoekende hem tot zijnen meester te zeggen, dat als een persoon zoo vrijpostig was van den naam eens groot mans aan te nemen, hij ook beter met zijne gewoonten moest bekend zijn."

Als uw zoon het te huis niet naar zijnen zin heeft (zegt de heer des Custine) volg dan mijnen raad en zend hem naar Rusland. Het is een uitstapje, dat iedereen goed zal doen, want die Rusland goed gezien heeft, zal overal tevreden zijn behalve daar.

BOSTON, 27 April. Gisteren namiddag ten 3 ure brak er brand uit in een houten gebouw op de Battery werf, hetwelk zich door den hevigen wind met groote snelheid over de Lincoln en People's Ferry werf tot de constitution werf verspreidde.—Eene ruimte van ongeveer drie akkers land werd geheel uitgebrand; een groot aantal houten pakhuizen enz. gelijk eene aanmerkelijke hoeveelheid goederen in voorraad werden verwoest. Het schip Varsalia, met eene lading katoen en tabak, brandde tot op het water af; het schip Diana, met eene kostbare lading katoen, werd aanmerkelijk beschadigd; meerdere andere schepen, werden aan de masten, ra's en tuigwerk beschadigd en moesten op stroom gesleept worden om ze te redden. Drie brandspuiten en een slang werden even zoo vernield. De bemanning derzelven, die geheel van vuur omgeven was, moest zich in de booten redden. Men schat de schade op $600,000.

NEW YORK STADS NIEUWS.

(Van onzen Correspondent.)

Er zal spoedig te New York eene compagnie worden opgerigt tot het vervaardigen van papier uit zaagsel en krullen, waaruit men, volgens de ondervinding, het schoonste papier maken kan. Men schat dat zaagsel gekocht kan worden voor vijftig dollars de ton (2000 pond?) en dat deszelfs opbrengst van papier den prijs van het laatste zal doen dalen. Het zaagsel wordt door medewerking van zuren tot eene pap gebragt, en ondergaat daarna eene behandeling gelijk aan die waaraan het papier tot deszelfs bereiding gewoonlijk onderworpen is. Van het zaagsel wordt genoegzaam terpentijn getrokken om er werk van te maken, en het zuur dat gebruikt wordt om het zaagsel tot eene pap te maken wordt weder tot zijne gewone kracht terug gebragt, met slechts ongeveer tien percent verlies.

— Eenige weinige bar-rooms (gelag-kamers) te New York hebben, sedert door den stedelijken raad het verkoopen van drank op Zondag verboden is, hunne zaken geschorst.

— Het kan voor personen buiten de stad New York voldoende zijn te weten, dat de straten aldaar sedert den 1 April van tien duizend vrachten of voeren vuilnis zijn bevrijd. De nieuwe *(machine)* bezem veegt schoon.

— Het drukkende van de nieuwe drankafschaffingswet op de hotels of logementen te New York kan gegist worden door de daadzaak, dat de ontvangsten van de bar (toonbank, buvet) van een derzelven, door elkander $300 per dag bedragen, van welke de verdiensten alleen genoegzaam zijn, om de huur van alles met elkander te betalen. Men zegt, dat na den 4 Julij alle aanzienlijke hotels te New York, drie dollars voor logis per dag zullen rekenen.

— Onze aanzienlijke hotels maken zich gereed om aan de eischen van de Maine wet te voldoen. De koffijkamer van het Astor-huis, zal, zoo als men zegt, in eene groote eetzaal veranderd worden, en het Irving-huis is voor drie weken gesloten, met oogmerk om het buvet weg te breken, en de eetzaal tot eene matigheids-restauratie te maken, op de Europesche wijze.

— Een *zeer* afgezonderd huis van afgesproken bijeenkomst (rendez vous) is dezer dagen in de Greene straat ontdekt, en de Mayor heeft de namen van vijf en twintig dames, wonende in de vijfde avenue, die daar verkeeren. Dit berigt is van het kantoor van den chef der policie en men kan op deszelfs echtheid staat maken. Wij leven in eene eeuw van vooruitgang—naar boven of naar onder is, dit is eene andere zaak.

— Als een bewijs van slechte tijden kan vermeld worden, dat het bedrag van de inkomende regten, die in deze maand in het Custom House te New York ontvangen zijn, eene vermindering aantoont van zestig percent, vergeleken met de ontvangsten van denzelfden tijd in het vorige jaar.

— De grootste diamant, die ooit in Noord Amerika ontdekt is, is eenige maanden geleden te Manchester in Virginie, door eenen arbeider gevonden, in eenige aarde, welke hij opdelfde. Dezelve is van de grootte eener groote hazelnoot, zeer schitterend, en geheel glad; maar in het hart zijn eenige kleine zwarte stippen. Die diamant was te Richmond in een fornuis om ijzer te smelten gelegd, waarin dezelve twee uren en twintig minuten, in eene roodgloeijende hitte bleef liggen, eer hij er uitgenomen werd, en onbeschadigd werd bevonden en glanziger dan ooit. Hij is te Richmond geschat op $4,000.

— Er zijn een dollar bills op de Chatam bank, New York, in omloop, die in twintig dollar bills veranderd zijn.

— In het Hoog Geregtshof heeft de Jury haar gevoelen uitgebragt tegen den conducteur van den New Jersey spoorweg, en eene schadevergoeding toegewezen van vier honderd dollars aan den passagier, dien hij met zulk geweld uit den wagen had gesmeten, dat deze zijn been had gebroken. De eisch van schadevergoeding bedroeg vijf duizend dollars.

☞ Klinkende munt is zoo schaarsch in Schenectady, dat aldaar een man in hechtenis werd genomen, op vermoeden van eene bank bestolen te hebben, omdat hij drie schellingen en six-pence in zijnen zak had.

☞ Het getal landverhuizers, van 1 Jan. tot 25 April te New York aangekomen bedraagt 23,146. Gedurende hetzelfde tijdperk van het vorige jaar was het getal 48,418.

DE KOLK VAN DE NIAGARA.—De heer Roebling, bouwmeester van de hangende brug, heeft eene poging gedaan om de Niagara te peilen. Hij bevestigde een stuk ijzer ter zwaarte van 42 pond aan eenen ijzerdraad lang 450 voet, en liet dit van de brug neder. Zoo groot was de kracht van de draaikolk, dat het ijzer op de oppervlakte werd medegevoerd, en de ijzerdraad tot op eenen hoek van zeventig graden werd uitgetrokken.—Weldra werd het gewigt van den draad afgerukt, en de Niagara lachte bij de poging om hare diepten te peilen.

GEVAREN VAN DE SCHEEPVAART.—Ofschoon wij, die aan een der groote meeren wonen, gewoon zijn de ongelukken te zien, waaraan handel en leven, bij de scheepvaart met zeil of stoom, op deze binnenlandsche wateren, zijn bloot gesteld, zullen toch vele onzer lezers verbaasd staan bij het vernemen, van het verlies, dat in 1855 reeds geleden is. De scheepvaart kan gezegd worden nog niet eens begonnen te zijn, en toch hebben er tot op heden reeds dertien ongelukken plaats gehad, met verlies en schade van $51,300, en twee en twintig menschenlevens.—*Buffalo Democracy.*

☞ Wm. Dove heeft *tien duizend dollars* ontvangen van J. H. M. Blair, te Washington, voor de beleediging van hem gedurende de kiezing van stedelijke overheden in 1852 te hebben verweten van met Afrikaansch bloed besmet te zijn. Mr. Dove heeft die som verdeeld tusschen de protestantsche en roomsche weeshuizen van die stad.

Dood van een oud burger.—De Manitowoc *Herald* berigt het overlijden in dat dorp op den 19 April, ll. van regter Lewis Rouse, oud 83 jaren. Regter Rouse was geboortig van Rouse's Point, Lake Champlain, N. Y., maar had ongeveer 30 jaren in Wisconsin gewoond, en wel den meesten tijd te Green Bay. Hij ontving zijne aanstelling als regter van het Noordwestelijk District, toen het grondgebied van Wisconsin nog tot het regtsgebied van Michigan behoorde.

☞ De Pittsburg *Union* meldt dat twee honderd leden van de Baptisten gemeente te Masontown, zich van de kerk gescheiden hebben, omdat hun predikant zich onder de Know Nothings had begeven.

EEN MILLIONNAIR OVERLEDEN.—Thomas Wigglesworth, een van de oudste kooplieden van Boston, is den 28 April in die stad overleden.

Het vermogen, dat hij nalaat wordt geschat op twee millioen dollars.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

NEDERLAND.

WIJK (bij Heusden), 25 Maart. In den loop der gepasseerde week werd alhier, bij W. Spitsers eene brutale diefstal gepleegd. Omtrent middernacht heeft men in een der vensters van het voorhuis een gat weten te boren, waardoor de sluiting kon worden opengemaakt en waardoor men binnenkwam. Vervolgens hebben de dieven het vertrek, waarin zij zich bevonden doorsnuffeld, kisten en kasten opengebroken, maar, daar zij geen geld vonden, alles op zijne plaats gelaten. Uit genoemd vertrek hebben zij zich begeven naar het slaapvertrek, alwaar zij uit den rok van de vrouw, die aan den knop van den stoel hing, de zich daarin bevindende gelden namen; alstoen hebben zij in dat zelfde vertrek alle gesloten en verborgen plaatsen rondgezocht en daarbij zelfs het bed, waar de man en vrouw op sliepen, niet verschoond gelaten. Zonder dat de slapende echtgenooten wakker werden, maakten de dieven zich meester van een mandje met centen dat zich in de bedstede op eene plank bevond, vlak boven de hoofden der slapers en waarin p. m. *f* 30 aan centen geborgen waren. Gelukkig dat een keteltje waarin ongeveer *f* 500 aan zilver, hetwelk in dezelfde bedstede, maar onder het bed in het stroo geborgen was, niet ontdekt werd, en alzoo behouden bleef. Van dit vertrek begaven zich de dieven naar den winkel en ofschoon deze ruim voorzien was van kruidenierswaren en ellegoederen, hebben zij van daar slechts vier a vijf ellen gestreepte wol medegenomen, die zij echter buiten het huis weder hebben weggeworpen. Tot hiertoe is van de daders nog geen spoor gevonden, hoewel de policie ijverig onderzoek heeft gedaan.

FRANKRIJK.

PARIJS, 5 April. Het nieuws is heden wederom zeer schaars. Er is gisteren volstrekt niets bekend geworden, dat van eenigen invloed zoude kunnen zijn op den loop der volgende gebeurtenissen. Algemeen blijft de hoop nog steeds gevestigd op het sluiten van den vrede. Thans echter is die hoop levendiger in Parijs dan te Londen. De meeste engelsche dagbladen luiden ook meer oorlogzuchtig; de fransche daarentegen hebben den moed nog niet opgegeven. Wie van beiden gelijk heeft zal de tijd wederom moeten leeren.

— De kortstondige stilstand van de beraadslagingen der conferentie is naar het oordeel der *Times* voor de geallieerden niet onvoordeelig.

"Hij brengt geen vertraging in de krijgsbedrijven—zegt dat blad, wat wij thans van de Krim vernemen bevestigt maar al te zeer de gegrondheid dezer opmerking—en zal ons welligt in staat stellen om de onderhandelingen op eene voor ons gunstiger voet te hervatten. Daarom is het van het uiterste belang, dat de krijgs operatien in de Krim door de geallieerde troepen met spoed en kracht worden hervat, de positie waarin onze gevolmagtigden zich bij de hervatting van de zittingen der conferentie zullen bevinden, zal hoofdzakelijk af hangen van de in tusschen aankomende tijdingen uit de Krim. Indien de Russen van den tusschentijd hebben kunnen gebruik maken om hunne krijgsmagt in dat schiereiland aanmerkelijk te versterken, en zich sterk genoeg achten om alle aanvallen der geallieerde troepen af te slaan, dan zullen zij te Weenen een hooger toon voeren en minder buigzaam zijn, dan wanneer de roem onzer wapenen hersteld en den vijand de onmogelijkheid gebleken is om zijn overheerd grondgebied gewapenderhand te hernemen. Vooralsnog hebben wij weinig hoop op vrede, omdat de geallieerde mogendheden op geen der hoofdpunten nog eenig beslissend voordeel behaald hebben, het zij op het oorlogsveld of op het terrein der diplomatie. De vijand is nog geenszins zoo zeer in zijne strijdmagt en moed gefnuikt, dat hij in harde voorwaarden moet berusten. Er is nog geen beslissende slag geleverd, geen beslissend voordeel behaald, geen leger verslagen (immers aan de Alma en bij Inkerman zijn de Russen in orde afgetrokken), en geene vesting van belang is nog in onze magt gevallen."

Het *Journal des Debats* meent daarentegen, dat ook zonder nieuwe zegepralen in de Krim de verbondenen den vrede zouden kunnen sluiten.

"Voor onze krijgseer—zegt dat blad—is door de overwinningen aan de Alma en bij Inkermann genoeg gedaan. Buitendien is er groot onderscheid tusschen eergevoel en stijfhoofdigheid; het leger is om het land, het land niet om het leger; het leger moet strijden om een' heilrijken en duurzamen vrede voor het land, niet om glorie voor zich zelf te verwerven. Op den grondslag nu der vier waarborgpunten kunnen de geallieerde mogendheden vrede sluiten met eere en voordeel, en ook met vooruitzigt op duurzaamheid, mits zij het Oosten na den vrede niet weder aan zich zelf overlaten; want dat zou hetzelfde zijn alsof zij het aan Rusland prijs gaven."

Maar alsnu, waarop noch het Engelsche, noch het Fransche blad schijnt te rekenen, het leger der verbondenen in de Krim eens het onderspit moest delven, wat dan? Zoude het dan met hunne krijgseer overeen te brengen zijn vrede te sluiten, en ook, zou dan Rusland die inschikkelijkheid betoonen, welke het thans toont?

— Op verzoek van prins *Napoleon*, is officieel eene klagt ingediend tegen den uitgever van een te Brussel verschenen pamphlet, getiteld: „Memorie aan den Keizer betreffende den oorlog in de Krim, door een' generaal." Zoo als men weet, werd dit geschrift bij de eerste verschijning aan den prins zelven toegeschreven.

— De minister van onderwijs heeft aan den heer *Baschet* eene bibliographische zending opgedragen. Hij zal in de Duitsche en Oostenrijksche bibliotheken de stukken en schriften onderzoeken, welke voor de Fransche letterkunde en geschiedenis van belang zijn.

— Volgens officiele opgaven, is door de verschillende Staten voor de algemeene tentoonstelling van schoone kunsten te Parijs aangevraagd de volgende plaatsruimte: Engeland 860 ellen, Belgie 800, Pruissen 752, Nederland 310, Zwitserland 300, Oostenrijk 210, Hamburg 133, Zweden 180, Hessen Darmstadt 52, Wurtemberg 23, Hannover 45 duim. Hannover zendt dus slechts eene schilderij en nog wel eene zeer kleine.

— De belasting op de paarden en rijtuigen vindt in de wetgevende vergadering veel tegenstand. De heeren willen van deze voorwerpen van weelde geen geld betalen, zelfs leden van den gemeenteraad, die, als afgevaardigden zitting hebben, verklaren er zich tegen, hoewel het ontwerp van wet van den gemeenteraad zelf is uitgegaan.

— De beurs houdt zich ferm en de rente meer echter nog de spoorwegactien vervolgen, eene stijgende beweging.

— De arrestatien duren schier onophoudelijk voort en beginnen opzien te baren.

— De kamer van afgevaardigden heeft, onder meer anderen, het wets-ontwerp aangenomen, houdende eene belasting op de honden. Het denkbeeld om de financien te stijven, lag daarbij meer ten grondslag dan eene gedeeltelijke uitroeijing van het ras.

— Men leest in de *Echo de Valenciennes* het volgende: Men heeft ons een zeker en snel werkend middel doen kennen om de wormen, die de tuinen zoozeer verwoesten, uit te roeijen. Deze ontdekking heeft men aan een toeval te danken. Zeker koopman te Bayay had een aantal zakken, waarin zout geweest was, laten wasschen. Daar zout, in geringe hoeveelheid, een zeer goed mestmiddel is, werd het water, waarin de zakken gewasschen waren, in den tuin geworpen. Eenige minuten later was de oppervlakte van den grond bedekt met eene menigte wormen van allerlei grootte en soort, die bijna dadelijk stierven.

ENGELAND.

LONDEN, 4 April. De *Times* wijdt een betoog aan het hoogst moeijelijke der taak, welke den admiraal *Dundas* als opperbevelhebber der vertrokken Baltische vloot is opgedragen. Die vloot toch moet meerdere gevaren dan die onder den admiraal *Napier* tarten, den vijand meer van nabij onder de oogen zien, het verlies van schepen en manschappen minder duchten en trachten den vijand grootere schade toe te brengen. Hare sterkte is veel grooter, maar hare verpligting ook ontzettender. Wordt het leger in de Krim door sterke bolwerken opgehouden, de vloot zal het door granietblokken worden, en de oorlog dreigt jaren lang te zullen voortduren, indien niet het genie of het toeval eene snelle uitkomst geeft. Verder beklaagt zich de steller dat geen grooter aantal kanonneerbooten aan de vloot is toegevoegd.

— Sir *George Grey*, secretaris van staat voor binnenlandsche zaken, heeft aan al de maires in het Vereenigd Koningrijk eene circulaire gerigt, om op vermeerdering van het getal politieagenten aan te dringen, ten einde den bijstand der troepen, welke men genoodzaakt is buitenlands te zenden, zooveel mogelijk overtollig te maken.

— Het genootschap tot verbreiding van het Evangelie heeft magtiging ontvangen om twaalf geestelijken der Anglikaansche kerk naar het Oosten te zenden, ten einde de dienst in het kamp en in de hospitalen te helpen verrigten.

— De koene reiziger door Midden-Afrika, dr. *Barth*, die langen tijd niets van zich had hooren en wiens dood daarom reeds voor zeker werd gehouden, is gelukkig nog niet overleden. Een brief toch van den Britschen consul te Tripoli, van den 13den Maart, berigt, dat hij van dien reiziger een schrijven ontvangen heeft, gedagteekend te Kano den 15den November, waarin hij zegt welvarend te zijn en de reis aan te nemen naar Murzuk, welk oord hij in drie maanden hoopte te bereiken. Het gerucht van den dood van dr. *Barth* was uitgestrooid door den voormaligen vorst van Burnu, die een begeerig oog vestigde op eenen voorraad levensmiddelen, welke door den reiziger te Zedschan was achtergelaten om aldaar tot zijne terugkomst bewaard te worden. Het is zeer gelukkig dat die vorst intusschen van den troon geworpen is, want anders zou het door hem uitgestrooid gerucht wel waarheid hebben kunnen worden.

— In de laatste 63 dagen zijn 35 stransportschepen met 12,000 soldaten, 500 paarden, verscheidene duizend ton krijgsbenoodigdheden en 641 barakken, uit Southampton naar het oorlogstooneel vertrokken. Deze 35 schepen kosten aan den lande eene maandelijksche huur van 132,075 £.

— De sterkte der naar de Oostzee bestemde oorlogsvloot bedraagt in het geheel ruim 100 schepen. De vijf drijvende batterijen zullen waarschijnlijk omstreeks den 16den April te water worden gebragt.

— Op het paleis van Windsor worden groote toebereidselen gemaakt voor de ontvangst van HH. Fransche MM. Men verneemt thans, dat die vorstelijke personen omtrent 14 dagen in Engeland zullen verblijven en onder anderen Londen, Osborne, Woolwich, Portsmouth, Greenwich, enz., zullen bezoeken, doch den meesten tijd op Windsor-castle zullen doorbrengen.

— Uit eene officiele opgave blijkt, dat in de Britsche landmagt 5553 officiersposten door de daarmede beklcede personen voor gezamenlijk 8.068.535 p. st. zijn gekocht.

Men weet dat de verpligting om die posten op lands kosten los te koopen, het groote bezwaar is tegen het afschaffen van het stelsel van koop en verkoop en het aannemen van een meer redelijk stelsel van benoeming en bevordering der officieren.

— Te Pembroke heeft de Monmouthshire militie verregaande blijken van insubordinatie gegeven, voornamelijk te weeg gebragt door het niet gereedelijk ingewilligde verlangen der manschap om, nu de dienstijd geëindigd is, huiswaarts te keeren. Met moeite gelukte het den officieren de orde te bewaren. Men gelooft, dat de regering er toe zal moeten besluiten, om aan den wensch der militie te voldoen, ten einde geen kwaden geest bij dat ligchaam te doen geboren worden.

☞ HOLLOWAY'S PILLEN.—Buitengewone genezing van hartklopping.—Professor Holloway, wonende No. 80 Maiden Lane, New York, had het genoegen eenen brief te ontvangen van Mr. John Baker in de State street te Boston, dien wij hier woordelijk laten volgen:

Waarde Doctor! Uwe pillen zijn volkomen goed. Eenige jaren geleden was ik onder de behandeling van Dr.—— in deze stad. Ik leed zoo ongemeen aan hartkloppingen, dat ik dikwijls genoodzaakt was mij van elke inspanning te onthouden, zoowel geestelijke als ligchamelijke, en wel weken achtereen. Binnen kort werd ik aangevallen door eene hevige ziekte en bloedspuwing: ik riep natuurlijk weder de hulp in van mijnen ouden vriend, maar hem niet te huis vindende, begaf ik mij in den winkel van Redding & Co., en daar viel toevallig mijn oog op eenen hoop van UEd. doosjes pillen. Ik kocht er eenige, en de uitkomst was zeer gunstig. Door met dezelven vol te houden ben ik geheel genezen en breng u mijnen hartelijken dank voor de gezondheid die ik thans geniet. J. BAKER.

Mrs. SWISSHELM *over de Waterzucht.* [De vermaarde uitgeefster van de Pitsburg Family Visitor]

"In 1776 brak er in dit land eene koorts uit, die epidemisch werd. Onze behuwd vader, toen een jongeling, had eenen langdurigen en hevigen aanval van die ziekte; en eens was hij, met een groot getal bedroefden aan de oevers van de Delaware, onder het toevoorzigt van Doctor George Washington. Deze zag eens des avonds uit voorteekenen, dat al zijne patiënten des morgens eene buskruid verlamming zouden hebben, zoo er geene maatregelen werden genomen om dit voor te komen, en hij schreef hun eene dompeling in de Delaware voor, eene hevige wrijving met ijsschotsen, een zwemmen naar den overkant, en liet hen toen in natte dekens pakken tot den volgenden morgen. Sommigen kwamen ten gevolge dezer behandeling om, maar wat betreft den patient, met wien wij meer in het bijzonder belang hadden, het bragt bij hem eene blijvende aamborstigheid te weeg, die op zijne kinderen overerfde.—Zoo krijgt onze grootste bijna elken avond eenen hoest en eene heeschheid, tot laat in den nacht. Als het begint neemt hij eenige droppels "*Ayer's Cherry Pectoral*" die hem terstond verligting geven. Zoo hebben wij de ondervinding in onze eigene familie, welke ons leert, dat ofschoon water al de artseny is die wij vereischen, andere personen toch nog iets anders noodig hebben.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, Wis., den 7den Mei 1855.

MEEL,	Tarwe, ₽ zak.	$3,75 @ 4,00
	Rogge, „ „	2,75 @ 3,00
	Boekweit, per 100 lbs.	— 3,50
Winter Tarwe, ₽ bushel,		1,38 @ 1,45
Club Tarwe, „ „		1,25 @ 1,35
Zomer Tarwe, „ „		1,20 @ 1,30
Rogge, „ „		75 @ 0,80
Garst, „ „		00 @ 0,00
Haver, „ „		50 @ 0,56
Ind. Koren, „ „		— @ —
Witte Boonen, „ „		85 @ 1,00
Erwten, „ „		75 @ 0,80
Aardappelen, „ „		60 @ 0,70
Vleesch, ₽ 100 lbs.		4,50 @ 5,00
Spek, „ „ „		5,00 @ 0,00
Boter, ₽ lb.		14 @ 16 c
Reuzel, „ „		12 @ — c
Kaas „ „		15 @ — c
Eijeren, ₽ dozijn		12 @ — c
Droogo Appels, ₽ bushel		2,00 @ —
Groene Appels, ₽ barrel		— @ —
Spek *(mess)* ₽ barrel		— @ —
Zout, ₽ barrel		— 2,25
Wit Visch, ₽ barrel,		— 7,00
Whiskey, per gallon		— 0,40
Timmerhout, per M.		9 @ 17
Shingles, ₽ M.		1,25 @ 1,50
Hout, per cord,		1,50 @ 2,00
Hooi, ₽ ton		12 @ 16,00

CORRESPONDENTIE.

Mr. H. J. N. te M. R.—Wij kunnen ons niet herinneren in de nieuwspapieren van een paard, dat hier zou opgevangen zijn, melding te hebben zien gemaakt en meenen dat zulks elders, mogelijk te Milwaukee, heeft plaats gehad.

Advertentien.

*** Getrouwd te Alto, Fond du Lac County, Wis. door A. OLMSTEAD, Esq.

E. GERRITSEN,

met

J. J. SNELLING, wed. van D. J. BOLAND.

Eenige kennisgeving.

*** Heden morgen verloste zeer voorspoedig van eenen **Zoon**, mijne geliefde Echtgenoot JACOBA JOHANNA LUXEMBURG,

SHEBOYGAN FALLS, 2 Mei 1855. GEORGE P. FELTZER.

Eenige Kennisgeving.

*** Heden overleed aan de gevolgen van de Cholera, onzen geliefden Zoon en Broeder ANDRIES WIGGERS TRIS, in den ouderdom van 33 jaren. Hij stierf in de zalige hoop des beteren levens, in welken wij hem met blijdschap mogen nastaren.

Uit aller naam,

KEOKUK, 21 April 1855. A. C. TRIS.

Publieke Verkooping.

VAN BEESTIAAL EN BOUWGEREEDSCHAP.

Op de Hofstede van ADRIAAN ZUURMOND, gelegen in town Wilson, aan de zoogenaamde Sheboygan Road.

Dingsdag 15 Mei 1855.

1 Jok WERKOSSEN, 1 dito DRIE JARIGE, 1 dito JAARLINGEN, drie MELKKOEIJEN, twee KALVERS, en VARKENS, 1 WAGEN, 1 PLOEG, 1 EEGDE en verdere BOUWGEREEDSCHAPPEN.

De koopdag zal aanvangen des morgens ten 9 ure.

WILSON, 8 Mei 1855. ADRIAAN ZUURMOND.

1855

CLEMENT'S LINIE.

De Stoombooten welke deze koers bevaren, de ARCTIC en de TRAVELLER, zullen van deze haven naar Chicago vertrekken. Iederen avond ten *tien* ure "als het weder zulks toelaat."

De gezegde linie (koers) staat in verbinding te Chicago met den Michigan Central en Michigan Southern Spoorweg.

W. F. TIBBITS, Ticket Agent,
J. F. KIRKLAND, Freight Agent.

AUGUST ZOHRLAUT,

Opvolger van W. Mozer,

Brengt langs dezen weg ter kennis van het publiek, dat hij door aankoop eigenaar geworden is van de winkel, vroeger toebehoorende en bediend door W. MOZER in deze stad.

Hij zal zich beijveren, om steeds de uitgezochtste Goederen tegen de billijkste prijzen te leveren, en hoopt zich daardoor de gunst en recommandatie van al de kalanten zijns voorgangers te verwerven. De nieuwe goederen zullen welhaast aankomen.

Sheboygan, 20 April 1855. A. ZOHRLAUT.

16 tf.

Hollandsche Land-Agentuur,

TE CHICAGO, ILLINOIS.

F. PASDELOUP,

LAND-AGENT.

Verzoekt hierbij zijnen Landgenooten om hunne attentie en voorkeur bij den aankoop van Grondeigendom of Lotten.

Hij heeft dezelve in verscheidene deelen der Stad, op het schoonst en aangenaamst gelegen, tegen zeer redelijken prijs en lang crediet: "loopende van $150 tot $700 en hooger, met een crediet van 3 tot 5 jaren."

Al het door hem aangeboden werdende land heeft een onbetwistbaar eigendomsregt of titel.

Ook belast hij zich met den verkoop van Lotten en Huizen voor des wenschenden, tegen billijke schadeloosstelling.

Een rijtuig staat immer bij de hand tot vervoer naar den te koop gewenschten grond.

Kantoor: No. 98 West Randolphstraat,
3 m 15 2de deur Oostelijk van Canal straat.

Aan Koopers en Verkoopers van Land.

De ondergeteekende beveelt zich bij vernieuwing in de gunst zijner Landgenooten tot het schrijven van DEEDS, MORTGAGES, LAND CONTRACTEN, enz., enz.

Door zijne officiëele betrekking als *Clerk van de Regtbank* is hij in staat gesteld, kosteloos de verschillende registers der County na te zien, of de eigendommen vrij en onbelast zijn,—iets hetwelk voor koopers van land eene zaak van veel gewigt is, alvorens zij den koop sluiten. Mijn Kantoor is in het groote "Brick Huis", twee trappen hoog.

SHEBOYGAN, 16 April 1855. J. QUINTUS, *Notaris & Zaakwaarnemer.*

Eindelijk Ontvangen

Eene groote kist vol van het smakelijke *KOFFIJ EXTRACT*—BESTE SOORT.

TE KOOP!

Omtrent **1500** Akkers uitmuntend goed BOSCHLAND gelegen in town 13 (Wilson) Range 23—benevens eene groote menigte BOUWLOTTEN in de Stad Sheboygan.

Te bevragen bij WARREN SMITH,
16 April 1855. tf. Achter het Postkantoor.

WAAR ZIJN

Johannes P. en Laiktje P. Dijkhuizen?

Zij zelve, of iemand die eenig narigt geven kan van de voornoemde personen, zullen daar voor den vriendelijksten dank verwerven van hunnen broeder

LAFAYETTE, HENDRIK P. DIJKHUIZEN,
2 April 1855. 6 w 14 te LAFAYETTE, INDIANA.

UITVERKOOP.

De ondergeteekende maakt hierbij aan zijne begunstigers en allen, die eenen goedkoopen en voordeeligen koop sluiten willen, bekend, dat hij sedert den 2 April zijnen geheelen voorraad goederen voor "Cash" tegen kostprijzen uitverkoopt.

Sheboygan, 3 April 1855.
14 tf. A. P. LYMAN.

Bij de Erven C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, te Groningen, is van de pers gekomen:

De drie eerste bladen van den Jaargang 1855 van

DE HUISVRIEND,

Gemengde Lectuur voor Burgers in Stad en Land,

DOOR

J. J. A. GOEVERNEUR,

Waarvan thans 12 Jaargangen het licht zien. Dit Tijdschrift wordt uitgegeven bij enkele vellen van 16 pagina's of 32 kolommen in roijaal 8vo, waarvan 26 in het jaar verschijnen, die te zamen een lijvig boekdeel uitmaken en door den compressen, maar duidelijken druk, den inhoud bevatten van 104 vellen gewoon groot 8vo.

De rijke inhoud is verdeeld in: 1] Schetsen, Verhalen, Volksoverleveringen:—2] Bijdragen tot Natuur-, Landen- en Volkenkennis;—3] losse Verhandelingen, en opmerkingen, ons Maatschappelijk, Burgerlijk, en Huiselijk Leven betreffende:—4] Bijdragen van gemengden inhoud;—Gedichten en Rijmen.

De prijs van DE HUISVRIEND is voor iederen Jaargang [franco per post] $3.00.

Men teekent in bij J. QUINTUS, Sheboygan, Wisconsin.

Nieuwe Winkel en Nieuwe Waren.

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

Eene deur Noordelijk van het Wisconsin Huis,

een nieuwen winkel geopend hebben, waar zij bestendig een wel gesorteerden voorraad van

GROCERIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Houten waren en
Sterke Dranken in soorten

opgelegd hebben, en in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 1 Sept. 1854. JOSEPH SCHRAGE & Co.

Nieuwe IJzerwinkel.

De nieuwe ijzerwinkel in de 8ste straat, naast de "Brick Block," is pas geopend, alwaar ten allen tijde een goed assortement

IJZERWAREN,

Kuipers-, Timmermans-, Smids- en Landbouwers gereedschappen, Sloten, Haugen, Schoppen, Zeissen, Vorken, Nagels, Glas en allerlei soort van ijzer kunnen gekocht worden. Het is 's ondergeteekenden's voornemen om satisfactie te geven aan allen die hem met een bezoek willen begunstigen. F. LAWRENCE.

Sheboygan, 19 Junij. 233tf

☞ Hier wordt de Hollandsche taal gesproken.

Waarschuwing.

Schuldbekentenissen en rekeningen ten gunste des ondergeteekenden, voornamelijk de zoodanige welke den vervaldag van zes of twaalf maanden overschreden zijn, moeten nu betaald worden, of hij zal zonder wijdere kennisgeving den schuldenaren kosten aandoen. A. P. LYMAN.

Sheboygan, 6 Nov. 1854.

Kruidenierswaren & Provisien,

EEN GROOTEN VOORRAAD, BIJ

Gærtner, Geele & Co.

Hunnen vrienden en bekenden wordt deze winkel op het dringendst aanbevolen, onder belofte van goede bediening en het inkoopen of inruilen van allerhande producten. Hun kagchelwinkel is met bovengenoemden voorraad in het zelfde lokaal. Sheboygan, 6 Junij 1854.

ADOLPH GRAHN,

BARBIER, *nabij het Wisconsin Huis.*

Beveelt zich in zijn handwerk in de gunst der Hollanders ten vriendelijksten aan, belovende eene prompte en goede bediening. Het scheren kost 5 cents en Haarsnijden 1 schelling. Ook worden scheermessen door hem goedkoop aangezet.

Sheboygan, 2 Oct. 1854. y 248.

LODEWIJK BODENSTAFF,

Doctor in de Genees-, Heel- en Verloskunde, woonachtig in de groote Hollandsche Nederzetting het *Franciscus Dorp* genaamd, gelegen nabij Green Bay, in Utagamie County, verzoekt een ieders gunst en recommandatie. n 21 y.

KOFFIJ EXTRACT. (Stroop-Koffij.)

In 't groot en in 't klein te bekomen bij
Grand Rapids Mich. L. DOOGE.
1 December 1853.

BLOCKI'S HOTEL,

Heeft uitmuntende inrigtingen voor reizigers en landverhuizers, staat nabij de landingsplaats der stoombooten, en wordt het publiek minzaam aanbevolen.

Sheboygan, 1854. 244

Dr. T. Templeman van der Hoeven,

No. 99 Springstreet,

Tusschen de 4de & 5de Straat,
233 tf. MILWAUKEE, Wis.

IN ERNST.

SULLY & CO. verkoopen thans hunne goederen voor de "Grap in Ernst". Het mooije er van is, dat men voor een beetje geld vele uitmuntende waren kan koopen.

HET PUBLIEK WORDT BERIGT,

Dat wij een grooten voorraad van goederen hebben, dezulke als men gewoonlijk in klein handelaars-winkels op de dorpen aantreft en ten gevolge eener groote vertraging in de verzending onzer goederen laatstleden herfst, zijn wij genoodzaakt om goedkoop voor contant geld of producten te verkoopen, ten einde onzen voorraad aan den man te brengen.

Behalve een buitengewoon groot assortement van Manufacturen en Ellewaren, Kruideniersbwaren, Aarde-, en IJzerwerk, IJzer, Laarzen en Schoenen, Kleederen enz., enz., hebben wij een' uitgezochten voorraad van Klokken, Mahonyhouten Meubelen, Tapijten enz., enz.

Komt alle, ziet en oordeelt zelve.

Sheboygan Falls, SULLY & CO.
3 Jan. 1855.

NOTICE.

Office of the Commissioners of School and University Lands, Madison, Wis., October 28th 1854.

Failure having been made to pay the interest due on Mortgages of the following described lands, given to the State of Wisconsin to secure the payment of Loans of School and University Funds in said Mortgages described; the said Mortgaged Premises will be offered for sale to the highest bidder for Cash at the above office, in the village of Madison, on Tuesday the 7th day of February 1855, to satisfy the amount due on said Mortgages for principal, interest, damages and costs of advertising and selling the same, to wit:

	Am't due
W ½ of s e ¼ Sec. 12, Town 14, R. 21 East	$357.50
Lots 127 & 128 Ellis' Addition Vil. of Sheb.	$239.50

ALEXANDER T. GRAY, Secretary of State.
EDWARD H JANSSEN, State Treasurer.
GEO. B. SMITH,
9w257 Attorney General.

☞ The above sale is postponed to Tuesday the 24th day of April next, at the same place.

By order of the Commissioners,
WALTER H. BESLY,
Madison, Feb. 7, 1855. Chief Clerk.

KENNISGEVING.

De ondergeteekende den 1 dezer zijne betrekking als *Clerk of the Court* aanvaard hebbende, verwittigt bij deze alle belanghebbenden, dat hij voortaan iederen dag (behalve des Zondags) om zaken zal te spreken wezen ten zijnen kantore, in den *Brick Block*, des voormiddags van 9 tot 12 en des namiddags van 2 tot 4 uren. De overige uren van den dag in de drukkerij dezes. Alle Hollanders, die nog hun voornemen niet hebben verklaard om Burger der Vereenigde Staten te worden, gelieven zich gedurende voornoemde uren bij hem te vervoegen, bijaldien zij dezen noodzakelijken stap doen willen.

Sheboygan, 3 Jan. 1855. J. QUINTUS.

EEN BOEKBINDER,

Zijn vak grondig verstaande en vast werk begeerende, gelieve zich dadelijk in persoon of met franco brieven aan te melden J. QUINTUS.

A. RABE,

Beveelt zijn rijken voorraad van Band- en Modewaren, als: Dames-, Heeren en Kinderhoeden, Mutsen, Kragen, Chemisetten en Manchetten. Fluweelen en Zijden Lint, Gevlocht Stroo, Tule, Fluweel, Handschoenen, Veterband, Modeknoopjes, Bloemen, Omslagdoeken, Gouden Vingerringen, Oorringen, Doekspelden enz., in de gunst van het publiek minzaam aan.

Winterhoeden in Fluweel, Zijde en Wol zijn steeds voorradig, en bestellingen op deze artikelen worden tegen de billijkste prijzen en naar den laatsten smaak uitgevoerd.

IN GALANTERIEN

Biedt hij tegen Milwaukie prijzen aan: Zakmessen, Tafelmessen en Vorken, Thee- en Tafellepels, Scharen, Vingerhoeden, Brei- en Stopnaalden, Grove en Fijne Kammen, Spiegels, Geldbeurzen, Portemonnaies, Duitsche tabakspijpen, Borstels, Leijen, Katoenen Stopgaren, Saijet, Linnen en Katoenen Naaigaren en Naalden, Katoenen Lint, Mans- en Vrouwen Kousen, Sokken enz.

KRUIDENIERSWAREN tegen de billijkste prijzen bij A. RABE.

VOOR LOMPEN, betaalt de hoogste prijs A. RABE.

☞ Deze winkel bevindt zich bijna tegenover de Hollandsche Courantdrukkerij. y 238.

NIEUW KLEEDING MAGAZIJN.

Koopt uwe kleederen in J. C. COULEHAN'S goedkoope kleeding-winkel. Hij heeft thans $ 10,000 waard aan HERFST- EN WINTERKLEEDEREN aan de hand, en zal u 20 percent goedkooper verkoopen, dan gij te Chicago of Milwaukie doen kunt.

Vergeet den naam en de plaats niet: naast de geruite kruideniers-winkel in Pennsylvania Ave.

J. C. COULEHAN.
Sheboygan, 20 Oct. 1854. 251 tf.

WISCONSIN DILIGENCE DIENST,

Winter Arrangement.

DILIGENCEN vertrekken van SHEBOYGAN naar FOND DU LAC iederen morgen [behalve des Zondags] ten 8 ure, in verbinding met de diligencen naar Oshkosh, Menasha en Green Bay, als ook naar Madison, Portage City en alle andere plaatsen ten noorden en westen van Fond du Lac. Ook vertrekt dagelijks, [de Zondag uitgezonderd] 's morgens ten 4½ ure eene Diligence over Sheboygan Falls, Gibbsville, Ozaukee, Saukville, Grafton en Cedarburg, naar MILWAUKIE, en terug.

☞ Het diligence kantoor is in dat der Amerikaansche Expres Compagnie, drie deuren oostelijk van het Warren-Hotel.

WM. G. MALLORY, *Agent.*
Sheboygan, 1 Dec. 1854.

Goedkoope Waren,

NIEUWE GOEDEREN.

C. T. MOORE,

Ontvangt thans uit New York een groot assortement van MANUFACTUREN, waaronder kan gevonden worden FLANELLEN, BLAAUWE DRILL, GEBLEEKT en ONGEBLEEKT KATOEN, GEDRUKT KATOEN, WOLLEN STOFFEN, LAKENS, enz., enz., te veel om te noemen, al hetwelk zeer goedkoop voor haar geld zal verkocht worden. Komt eerst zien en oordeelt zelve.

C. T. MOORE.
Winkel in Otten's Brick Block

Voor Vrouwen.

KATOEN en HEMD-STOFFEN, BLAAUW KATOEN, verschillende gedrukte Katoensoorten, Brei-Katoen en vele andere Goederen, bij

6 Junij 1854. C. T. MOORE.
Otten's Brick Block.

WARREN HOTEL.

De ondergeteekende recommandeert zijn voor Heeren en Dames wel ingerigt LOGEMENT, staande in het levendigste gedeelte dezer plaats, in de gunst van alle reizigers. WARREN HILL.

JACOB GLOCK,

Beveelt zijnen vrienden, alsook het geëerde publiek, het van den heer Louis Tarxwenn gehuurde en goed ingerigte logement,

HET KOSSUTH HUIS,

Sheboygan, *Center Street,* Wis. 244

Duitsche

SCHOENEN EN LAARZEN WINKEL.

In dezen winkel, zijnde de grootste in de Stad, zijn steeds voorradig of worden op bestelling gemaakt, Fijne en Ordinaire Laarzen en Mans Schoenen, ook Schoenen voor Vrouwen en Kinderen, van eigen fabrikaat. Alles sterk en goedkoop. C. LEIBING.

Sheboygan, 9 Dec. 1854. 258 y

KRUIDENIERSWAREN.

C. T. MOORE heeft eenige beste KRUIDENIERSWAREN in voorraad, als: Koffij, Thee, Suiker, Siroop, Saleratus, enz. enz.

Nieuwe Goederen!

J. S. HARVEY,

Maakt hiermede zijnen vrienden en het publiek in 't algemeen met achting bekend, dat hij tegenwoordig eenen grooten voorraad van

HERFST EN WINTER GOEDEREN

direct van Boston en Nieuw York ontvangt. Dezelve bestaan in een groot en volledig assortiment, van

Ellewaren, Kruideniers waren, IJzerwerk, Aardewerk, Laarzen, Schoenen, Verwstoffen, Olien, Vensterglas en Behangsel-Papier, Tapijten en alle zoodanige artikelen, welke in dergelijke winkels te vinden zijn.

Deze goederen zijn met groote zorg voor deze markt uitgezocht en zullen goedkoop voor contant geld verkocht worden. Die voor hun geld koopen willen, zullen wel doen

HET OUDE FORT

te bezoeken, waar goedkooper verkocht wordt dan in eenigen anderen winkel in deze stad.

Sheboygan 21 October 1854. 48 ft.

Mengelwerk.

"Jonathan" en "Sam."—Dit zijn gepersonifieerde namen, die dezer dagen veel in gebruik zijn; zij zijn van-zeer veel beteekenis ook.—"Jonathan" is een vrijmoedige, openhartige jongen, ongeveer zes voet en twee duim uit de kluiten gewassen, gesteld op vrijheid en gereed om die te handhaven, door alle regtvaardige middelen. Hij is een van onze regt door zee jongens, die altijd rond voor zijn gevoelen uitkomt; hij is nooit bevreesd om zijne meening van menschen of maatregelen te zeggen, en zal regt doen als de duivel op zijn loer ligt, nog eer dan anders. Hij wordt *broeder* genoemd om zijne broederlijke gezindheid. Alle goede menschen mogen "Jonathan" lijden.

"Sam" is een kleine dreumis, dien men des avonds kan zien loopen rondloeren, en menschen in hoeken breng om met hen te praten. Hij zal iemand ter zijde nemen om met hem te spreken, al is er ook eene mijl in het rond geen ander mensch te vinden. Zijn vermaak bestaat in geheimen en in middernachtelijke kuiperijen. Hij tracht altijd zijne plannen te verbergen, en bevindt zich altijd op onwegen, zoodat het zoo moeijelijk is hem te vinden, dat de vraag tot een spreekwoord is geworden, "Hebt gij Sam gezien?" Hij zegt altijd dat hij niets weet, of schoon hij denkt, dat hij alles weet. Hij stelt geen vertrouwen in menschen, en denkt alles te doen "met list"; en zijn overleg in staatkunde zijn geheime vergaderingen in den nacht, nooit twee op dezelfde plaats, geheime stembiljetten (tickets) en de stilte van den uil.—

Ashtabula Sentinel.

Zonderlinge bewaring van lijken.—Ongeveer twee jaren geleden overleed eene zuster van onzen stadgenoot T. D. Brewster, toen ten bezoek bij hare bloedverwanten in Peru, Ills.

Het lijk werd begraven, tijdelijk, op het kerkhof van Churchill Coffing Esq., aan wien zij door een huwelijk verwant was. De vrienden van de overledene bezorgden eene looden doodkist, in welke zij het lijk legden en die dan luchtdigt sloten. Deze kist werd toen in eene houten geplaatst en aldus begraven. Een jong kind van haar, dat ook gestorven was, werd met haar begraven, op dezelfde wijs. Niet vele dagen daarna, kwam de heer Benton, de echtgenoot der overledene te Peru, om haar stoffelijk overblijfsel naar huis te brengen, in New York meenen wij. Hoe groot was zijne verbazing zoo wel als zijn genoegen, de overledene *zoo ongeschonden van vorm en gelaatstrekken* te zien, als toen zij begraven werd. Het gezigt had dezelfde uitdrukking behouden, welke het had, toen zij in de kist werd gelegd; geen haartje was verplaatst van het marmeren voorhoofd. Zelfs de kleeding waarin zij gewikkeld was, was niet van plooijen of weefsel veranderd. Er was niet de minste voortgang bespeurbaar tot bederf noch van het ligchaam noch van het grafgewaad.

Het kind was in eenen gelijken staat van bewaring. Al deszelfs kleine leedjes en gelaatstrekken en kleederen waren volkomen zoo als toen de weenende vrienden dezelve hadden in orde gebragt.—*Peru Chronicle.*

☞ Een zendeling in Zuid Afrika heeft aan den uitgever van het *Journal de Commerce* eenige zaden gezonden van het gewas "imfe" van hetwelk suiker gemaakt wordt. Het groeit goed overal, waar Spaansche tarwe of mais groeit; kan vier maanden na het zaaijen ingeoogst worden, gereed om suiker van te maken; groeit op hoogen grond zoowel als lagen, en de overvloed van zaad, dien het voortbrengt, kan tot voeder voor paarden gebruikt worden. Het geeft eene veel grootere hoeveelheid sap dan suikerriet, en deszelfs sap bevat van half tot drie vierde zoo veel suiker als rietsap. Er is in Engeland een octrooi genomen voor het vervaardigen van suiker uit dat gewas, en men veronderstelt dat de "imfe" als zoetmakend middel het suikerriet overtreffende kan gemaakt worden.

Noord Amerikaansche struisvogel. — De *Keokuk Gate City* zegt, dat onlangs een dezer merkwaardige vogels werd gevangen, in de nabijheid van Salem, Keokuk Co.

Het is eene soort van dezelfden, die eenige maanden geleden bij Ft. des Moines gevangen zijn, van welke door de nieuwspapieren zoo veel gewag is gemaakt. De vogel werd gekocht door Prof. Hughes, die voornemens is het voor het medical college museum op te zetten. Hij is sneeuwwit; van het eene einde tot het andere der vleugels is eene lengte van 8 voet; de hoogte is 6 voet; de lengte der pooten 2½ voet. Het is zeker eene zeer zeldzame soort.

Deze vogel zou de witte prairie hen gezelschap kunnen houden, die ook dezer dagen gevangen is.

Er schijnt in deze lente eene nieuwe mode te zijn, en de vogels komen in het wit voor den dag.

Fabel.—"Lieve kinderen," zeide eene oude rot tot hare jongen, "de gebreken des ouderdoms drukken zwaar op mij, zoodat ik besloten heb, het overschot mijner dagen aan verootmoediging en boetvaardigheid te wijden, in een eng en eenzaam hol, dat ik onlangs ontdekt heb; maar laten uwe vermaken mij niet storen. De jeugd is het tijdperk voor het vermaak; weest daarom gelukkig, en gehoorzaamt alleen mijn laatste bevel, komt nooit nabij mijne wijkplaats. De hemel zegene u."—Sterk aangedaan, hoorbaar schreijende, en hare moederlijke oogen met haren staart afvegende, ging de oude rot weg en werd in verscheidene dagen niet weder gezien, toen de jongste dochter, veeleer door kinderlijke liefde bewogen dan door die nieuwsgierigheid, welke aan de teedere kunne wordt toegeschreven, zich stil naar hare bekeeringscel begaf, en deze bleek nu een gat in eene ontzaggelijke Ches Chire kaas te zijn, door hare eigene tanden gemaakt.—O welk eene bekeering!—

Lamb's Essays.

Gevraagd—een *engel voor den hemel.*—En aldus sloot de dood die kleine oogen—omsluijerde derzelver heldere blikken. O, dat de zon die in het lijkkleed gehulde gedaante niet overstroome, als of er geene smart in de wereld ware!

Hoe liefelijk slaapt hij—die kleine opgeroepen engel! Hoe zachtjes krullen de glanzige haarlokjes op zijn wit voorhoofd! Het is om zijne ziel uit te weenen als men er aan denkt, dat deze cherubijnen-lippen zich nooit meer openen zullen. Te vergeefs sluit en ontsluit gij het lijdelijke handje uws lievelings, dat zoo dikwijls uwe wangen streelde. Te vergeefs poogt uw angstige blik de flaauwe uitdrukking van liefde op die verwelkte trekken te lezen. De stem, liefelijk als het gesuis des winds door eenen schelpenkrans, sluimert voor altijd:—en nog klopt de bezige wereld aan uwe deur, en wil u geene rust laten. Haar gejuich dringt in uwe ooren; hare wagens ratelen voorbij; zij lacht stoutelijk op uw kommervol gelaat; zij bespot u als gij het doodkleed naait; zij ontmoet u bij het kistje, bij het graf, en hare zware voetstappen gaan de ledige kamers op en neder, vanwaar gij uwen dooden hebt weggedragen. Maar zij komt nooit in de stilte van den nacht; wisch dus uwe tranen af!

Gevraagd—een engel voor den hemel! Kunt gij naar omhoog zien? Kunt gij den glans van dat gezigt verdragen? Tien duizend hemelsche wezens, en uw eigen schitterend kind in hun midden.

Gevraagd—engels voor den hemel! Hangt niet te vast aan uwe schoone schatten, kinderen der aarde.

Regels van zelfbestuur.—*Door eenen voorzigtigen ouden heer.*—Zit bij het eten altijd het digtst bij den voorsnijder, als gij kunt.

Vraag aan eene vrouw niet, hoe oud of zij is.

Wees beleefd tegen alle rijke ooms en tantes.

Scherts niet met eenen dienaar der policie.

Neem geene banknoten of geen goud geld mede als gij in eene galanterie winkel gaat—niets dan zilver.

Schaak niet met eene weduwe.

Spreek geenen heer tegen die stamelt.

Maak op eene stoomboot vriendschap met den bottelier:—gij kunt niet weten hoe spoedig gij in zijne magt zijt.

In ieder vreemd huis doet gij wel te vragen, waar de brandewijn staat:—want denk eens, als gij in het midden van den nacht eens ziek werd.

Bewaar uwe eigene geheimen.

Vertel aan geen' sterveling, dat gij uwe knevels verwt.

Schrijf niet eenen brief meer dan u van dienst kan zijn. Die eene groote briefwisseling heeft is een martelaar, niet aan den paal gebonden, maar aan den post.

Wind uw gedrag op gelijk uw horlogie, en wees alle dag stipt en onderzoek ieder oogenblik, of gij niet te *gaauw* of te *langzaam* gaat.—*Punch.*

De Chinesche Yam.—Gelijk de Fransche nieuwspapieren berigten, heeft in het vorige jaar zekere Decaisnes Chinesche Yams geplant en was er zeer goed mede uitgekomen. Het is een knolgewas dat veel op de aardpeer gelijkt, moet echter een weinig voedzamer zijn en veel beter gewas opleveren als deze. Decaisnes zegt in zijn berigt daarover:

"Ik geloof niet te veel te zeggen, als ik beweer, dat de Yams in hoedanigheid ver boven de aardappels staan. Ik heb nog wel geen vergelijkend onderzoek der deelen kunnen maken, maar ik houd het er voor, dat de Yams aan voedingsstof veel rijker zijn. Hare wortels zijn van binnen zoo wit als sneeuw, niet dradig of vezelig, en als zij in water gekookt worden, dan worden zij zoo gaar, dat eene ligte drukking genoegzaam is, om er een deeg als van de schoonste tarwe-bloem van te maken, zoodat zij zeker voor soep wel zeer geschikt zullen zijn. Gepoft of in de asch gebraden, zien zij er uit en smaken als de beste aardappels. Voor alle dingen verdient echter de snelheid vermeld te worden, met welke zij gaar koken. Twee stukken, het eene van Yam, het andere van witte batate van de grootte eens kippeis, te gelijker tijd met een even zoo groot stuk hollandschen aardappel in kokend water gedaan, waren van dezen het eerste en tweede in tien, en de aardappel eerst in twintig minuten gaar. De Yam kookt alzoo veel sneller dan de aardappel, sneller dan de meelbevattende zaadkorrels, zelfs dan de gepelde. Men moet niet vergeten, dat juist het snelle gaar worden wezenlijk tot de verbreiding der aardappels bijgedragen heeft; dit voordeel is echter bij Yams nog grooter."

☞ Een heer in Kelooshoo, Arkansas, was getrouwd met eene jonge vrouw, en werd door haar, na vier maanden huwelijksgeluk, met een zwart kind beschonken. Hij liep naar eenen regtsgeleerde, verhaalde het geval, en vraagde hem om raad: "Is het anders niet?" zeide de man van de wet, "bezorg mij de papieren, en ik bezorg u onmiddelijk eene echtscheiding." "O! Naar den drommel met uwe echtscheiding," hernam de heer, "ik wilde maar weten of ik dien vervloekten neger verkoopen mag."

☞ Een kleine knaap, die op Zondag naar de kerk ging, zeide:

"Ma, daar gaat eene vrouw met eenen manshoed op; en O! Kijk mama, zij heeft laarzen aan ook."

"Och neen, mannetje, gij hebt het mis: het is een heer met eenen vrouwen doek om," antwoordde de moeder.

Zamenspraak.—*Een jongen.* Doctor! vader der is gestorven: mag ik een doodsbewijs?

Districts doctor. Wie heeft hem behandeld?

Jongen. Moeder.

Doctor (ongeduldig).—Ik wil weten door welken doctor hij geholpen is?

Jongen. Hij is door geen doctor geholpen mijnheer; hij is van zelf gestorven!

☞ Eene dame te Columbus, Ohio, vraagde onlangs aan de kloppers (bij den zoogenaamden tafeldans) hoe vele kinderen zij had? "Vier", antwoordde de geest of het tafeltje. De man stond verbaasd bij de naauwkeurigheid van het antwoord, trad toe en vraagde: "Hoe veel heb ik er?" "Twee" antwoordde de klopper. De man en de vrouw zagen elkander een oogenblik aan, en gingen heen. De man geloofde er niets van: hoe de vrouw er over dacht laat de geschiedenis in het duister.

☞ "O moeder!" zeide een heel klein kind, "Mijnheer houdt zoo veel van tante Lucy: hij zit bij haar, hij praat zachtjes met haar, en hij pakt haar."—Wel, Eduard, tante laat dat toch niet toe, doet zij wel? "Niet toe laten, moeder? Ze heeft het graag."

Hoe men witsel kan maken.—De tijd van schoonmaken is daar, en de witkwasten geraken in beweging. Wij vermoeden dat vele onzer lezers reeds ondervonden hebben, dat het niet eens zoo gemakkelijk is goed witsel te maken, en een voorschrift tot het vervaardigen van een fraai artikel zal eenigen van hen niet ten onpas komen.

Besla levende kalk in kokend water, dezelve roerende tot zij beslagen is. Los dan in water op witte vitriool of zwavelzure zink (sulphas zinci), in de verhouding van twee pond zink tot eene halve ton witsel, en meng beiden onder een tot de dikte van room. Deze zwavelzure zink doet het witsel hard worden, en komt het afgeven van de kalk voor. Een pond fijn zout zou er moeten worden bij gedaan.

Buffalo Commercial Advertiser.

☞ Een doctor en een officier werden beiden verliefd op dezelfde dame. Een vriend vraagde haar, wien van de twee minnaars zij dacht te begunstigen. Zij antwoordde, dat het moeijelijk voor haar was te beslissen, daar zij beiden zulke *moorddadige* schepsels waren.

Saleratus.—Er is geen twijfel aan, dat het roekelooze gebruik van dit keuken artikel zeer schadelijk is. In eenen brief aan de N. Y. *Tribune* zegt Dr. Alcott het volgende:

"Het kan niet betwijfeld worden, dat dat de ligtere ontsteking (subinflammatie) van het darmkanaal, welke het voortdurende gebruik van dit alkali voortbrengt, bij beiden volwassenen en kinderen, eene der oorzaken is van de vreesselijke sterfte, die onder de laatsten heerscht; maar die in den zomer en den herfst, als andere oorzaken medewerken, voornamelijk bezorgdheid verwekt. Wat mij aangaat, ik kan moeijelijk de volle overtuiging van mij weren, dat van de 300,000 die elk jaar vroegtijdig sterven er ten minste 100,000 zonder de uitwerkselen van Saleratus zouden blijven leven."

Een getuige.—Een jongen van acht jaren, als een getuige in het Geregtshof te Boston zijnde opgegeven, werd onderzocht of hij eenig begrip van den eed had. De regter vraagde: "Weet hij ook iets van de hel af." De jongen krabbelde zijn hoofd een oogenblikje, en antwoordde, den regter onnoozel in het gezigt ziende: "neen, mijnheer *Ik ben daar nooit aan mijn leven geweest.*" Hij werd toegelaten om te getuigen.

☞ Een Jerseyman was zeer ziek, en men dacht niet dat hij er van op zou komen. Zijne vrienden stonden rondom zijn bed en een hunner vraagde:

"Jan voelt gij u willig om te sterven?"

Jan deed eene poging om zijne gevoelen over dat onderwerp te zeggen, en antwoordde met eene zwakke stem:

"Ik—denk—ik wouw liever blijven—ik ben hier beter bekend."

1855. Maandelijksche Almanak. 1855.

Mei		Zons-Opg. U. M.	Zons-Ond. U. M.	Mei		Zons-Opg. U. M.	Zons-Ond. U. M.
1	Dingsdag	5 40	6 28	17	Donderd.	5 13	6 46
2	Woensdag	5 38	6 29	18	Vrijdag.	5 12	6 47
3	Donderd.	5 36	6 30	19	Zaturdag	5 10	6 48
4	Vrijdag.	5 35	6 31	20	Zondag.	5 9	6 49
5	Zaturdag	5 33	6 32	21	Maandag	5 7	6 50
6	Zondag	5 31	6 33	22	Dingsdag	5 6	6 51
7	Maandag	5 30	6 34	23	Woensd.	5 4	6 52
8	Dingsdag	5 28	6 36	24	Donderd.	5 3	6 53
9	Woensdag	5 26	6 37	25	Vrijdag	5 1	6 55
10	Donderd.	5 25	6 38	26	Zaturd.	5 0	6 56
11	Vrijdag	5 23	6 39	27	Zondag	4 58	6 57
12	Zaturdag	5 21	6 40	28	Maandag	4 57	6 58
13	Zondag	5 20	6 41	29	Dingsdag	4 56	7 0
14	Maandag	5 18	6 42	30	Woensd.	4 55	7 1
15	Dingsdag	5 16	6 43	31	Donder.	4 54	7 2
16	Woensdag	5 15	6 45				

1 Volle maan ten 1 ure 55 min. 's avonds.
8 Laatste kwartier ten 8 ure 51 min. 's avonds.
15 Nieuwe maan ten 9 ure 51 min. 's avonds.
23 Eerste kwartier ten 6 ure 54 min. 's avonds.
31 Volle maan ten 9 ure 40 min. 's morgens.

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staats tot het ambt van OPENBAAR NOTARIS, residerende te Sheboygan, benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,) Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notariëlen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden, ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan, 8 Maart 1854. J. QUINTUS.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" H. de Jonge, Milwaukie, Wis.
" A. Smits, Green Bay, Wis.
" J. Verstegen, Little Chute, Wis.
" J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" H. van der Kolk, Chicago.
" S. Osinga, Blue Island, Illinois.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
" J. Bruynooge, Pultneyville, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" H. H. van Dijck, dito.
" J. van de Luijster, Holland, Mich.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" P. J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" N. Vijn, Grand Haven, dito.
" H. Hospers, Pella, Iowa.
" H. C. Huyskamp, St. Louis.
" J. Stulen, Philadelphia, Pa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier cents per week! Zij die wenschen in te teekenen hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.